

quem dicimus, quid Laurentiana familia et Romana proferret indicare.

Laurentiani libri non glossas solum interlineares et textus varietates quae in chartarum oris vel super versus essent exaratae inter scholia recepi, sed ea quoque glossemata quae librorum inscitia in textum irrepsissent.

Codicis modo Laurentiani lemmata exscripsi, duobus punctis ea a scholiis distinguens, Mutinensis vero neglexi, cum saepe lemmata in hoc libro inconsiderate sint addita; quae vero nostra aetate editores adiecerunt lineola una (l) a scholiis segregavi.

In testimoniis denique afferendis non eos modo auctores qui scholia una commemorassent attuli sed locos etiam similes collegi.

Antequam huic dissertatunculae finem imponam, unum mihi gratissimum restat ut sinceram agam gratias cum viro doctissimo Alexandro Turyn, qui multa mecum benigne communicavit, tum Aristidi Colonna, sodali meo conunctissimo, qui plagulas attente perlegendo saepe mihi consilio subvenit suo.

SIGLA

Codices:

- L = Laurentianus XXXII 9.
 R = Vaticanus 2291.
 M = Mutinensis.
 P1 = Parisinus 2790.
 φ = Florentinus, e Coenobiiis, 142.
 g² = Liber manu scriptus deperditus e quo R et M descripti sunt.
 Tr. = Trichinius, i. e. Parisinus 2711.

- An. Ba. = Aneodota Graeca descripsit L. Bachmannus, Lipsiae 1828.
 An. Bk. = Immanuelis Bekkeri Aneodota Graeca, Berolini 1814.
 An. Paris. = Aneodota Graeca e eodd. m. scriptis Bibliothecae Regiae Parisiensis editit S. A. Cramer, Oxonii MDCCCXXXIX.
 Br. = In Sophoclis Tragoedias Septem Scholiastae Graeci, ex editione Rich. Fr. Brunnck, Operum Tomus III, Argentorati MDCCCLXXXIX.
 Did. fr. = Didymi Chalcenteri Grammatici Alexandrini fragmenta collegit M. Schmidt, Lipsiae MDCCCLIV.
 Dind. = Scholia in Sophoclis Tragoedias Septem ex codicibus aucta et emendata, Vol. II editit G. Dindorfus, Oxoni MDCCCLII; volumen est alterum Flinsleianae editionis.
 Elms. = Scholia in Sophoclis Tragoedias Septem e codice ms. Laurentiano descripsit Petrus Elmsley, Oxonii MDCCCXXV.
 EM = Etymologicum Magnum recensuit Th. Gaisford, Oxonii MDCCCXLVIII.
 F Gr Hist = Die Fragmente der Griechischen Historiker von Felix Jacoby Berlin, 1923 ss.
 HE. = Hesychii Alexandrini Lexicon recensuit M. Schmidt, Ienae MDCCCLVIIII.
 HGF = Fragmenta Historicorum Graecorum ed. C. Mueller. Parisis, Didot MDCCCXLI ss.
 Herm. = Sophoclis Oedipus Coloneus iterum recensuit et brevibus notis instructit G. Hermannus, Lipsiae, MDCCCXLI.
 J. = F Gr Hist; hoc siglo modo in auctorum indice usus sum.
 K. = Comicorum Atticorum fragmenta editit T. Kock, Lipsiae MDCCCLXXX.

- Mein. = Oedipus Coloneus cum scholiis graecis edid. A. Meineke, Berolini MDCCCLXIII.
- N.¹ = Tragicorum Graecorum fragmenta recensuit A. Nauck, editio secunda, Lipsiae MDCCCLXXXIX.
- Nauck = De Scholiis in Sophoclis Tragoedias a P. N. Papageorgio editis, Mélanges Græco-Romains de l'Académie de S. Petersburg, Tome VI 1892.
- Nevius = Sophoclis Tragoediae, recognovit et brevi adnotatione instruxit Frider. Nevius, Lipsiae, MDCCCXXXI.
- Pap. = Scholia in Sophoclis vetera edidit P. N. Papageorgios Lipsiae, MDCCC-LXXXVIII.
- Pears. = The fragments of Sophocles edited by A. C. Pearson, Cambridge, 1917.
- Pf. = Callimachus, edidit R. Pfeiffer, vol. I, Fragmenta, Oxonii MCMXXIX.
- Preller = Polemonis Periegetae fragmenta, collegit L. Preller, Lipsiae MDCCCXXXVIII.
- Robert = Oidipus, Geschichte eines poetischen Stoffes im griechischen Altertum von C. Robert, Berlin 1915.
- Su. = Suidae Lexicon edidit A. Adler, Lipsiae MCMXXVIII ss. Si Suidae lemma cum scholiis consentiret *SU.* modo scripsi; sin minus, *SU. in v. ...* notavi.
- Turn. = [Turnebus] Δημητρίου τοῦ Τριφυλίου εἰς τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἐστὶ δρᾶματα, περὶ μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς, περὶ σχημάτων καὶ σφάλμα. Typis Regiis, Parisiis MDLIII.
- Wolf = *Excerpta ex G. Wolfi Commentatione de scholiorum Laurentianorum auctoritate*, quae Dindorfus volumini quod edidit (cfr. *Dind.*.) praeposuit.

ΟΙΛΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

I

Ὁ ἐπὶ Κολωνῶν Οἰλίππου συνημμένως πῶς ἔστι τῷ Τυγάνῳ. τῆς γὰρ πα-
 τριδος ἔκπεστων ὁ Οἰλίππου ἦδη γεραῖός ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ἦν δὲ τῆς
 θυγατρὸς Ἀντιγόης χειραγωγούμενος ἦσαν γὰρ τῶν ἀσένων (καὶ θήλειαι)
 περὶ τῶν πατέρα φιλοστοργότεραι ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πῦθός
 χρηστον, ὡς αὐτὸς φησὶ, χρησθῆν αὐτῷ, παρὰ ταῖς Δεϊμναῖς καλουμέναις θεαῖς
 μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέγοντες ἐγκώριοι, ἔξ ὧν ὁ χορὸς
 συνέστηκε, πυθόμενοι συνέχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτὸν ἔπειτα δὲ
 Ἰσμύην παραγαγνομένη, τὰ κατὰ τὴν στάδαν ἀταγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γε-
 αγείν αὐτὸν εἰς τοῦτάσδε ἀρακτοὺς πρὸς αὐτὸν ὅς καὶ παραγευόμενος ἐπὶ τῷ ἀταγ-
 θῶν τὸν χρησμὸν, οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ ὄραμα τῶν θαυμαστίων ὁ καὶ ἥδη γενηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε,
 χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ ἢ γὰρ Κολων-
 ῆθεν ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδείξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα
 τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀποδομήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦς καθήσειν
 ὑποτίθεται ὁ Οἰλίππου, προαναφανῶν ὅτι διαστασιάζουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ
 καὶ τούτων καθήσουσι ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηρὴ τοῦ δαίματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἐπιτίῳ Κολωνῶν
 πρὸς τῷ ναῶ τῶν Σεμῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν προ-
 λογιέει Οἰλίππου. LARMI

l. 1 ὁ om. RM 2 ὁ om. A 3 suppl. Tr. 4 τὸ om. L κατὰ το πρ
 χρηστον Ml, sic, spatio interposito, κατὰ τὸ πρὸ χρηστον R 6 s. tate μεν
 οὖν ἔχονται καὶ διαλέγονται A, cuius librarium similitudo, nisi fallor, decipit
 quam inter se litterae ουν et ουν gerunt si minuto sint exaratae ductu 7 προ-
 σέχονται RM ἐπὶ δὲ Ἰσμύην RM 8 s. γενομένην codd., corr. Elms. 9 s. ἀγα-
 γείν L 13 αὐτῷ A κολωνῶν A 14 ἐπίδειξαι A 16 καὶ ὅτι LRMl; an ὅτι
 καὶ l 18-20 haec post Salustii ὑπόθεσιν (IV) traiecit A Κολωνῶν om. A
 ἐν τῷ ἐπιτίῳ πρὸς τῶν αὐτῶν σεμῶν RM 19-20 προλογίσει δὲ ὁ οἰλίππου RM

Τὸν ἐπὶ Κολωνῶ Οιδίετον ἐπὶ τετελευτηκότῃ τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς εἰδιότατος, υἱὸς ὦν Ἀριστῶνος, ἐπὶ ἀρχοντος Μίκωνος, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου [Ol. 93, 3], ἐφ' οὗ φασὶν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφές δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατραχίοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς στρατηγούς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύγχιος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατραχίοις, φησὶν οὕτως [fr. 31 Kock].

μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιωὺς ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνήρ και δεξιός, πολλὰς ποιήσας και καλὰς τραγωδίας· καλῶς <δ'> ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ Ἰππῶ Κολωνῶ τὸ δράμα κεῖται· ἐστὶ γὰρ και ἕτερος Κολωνός ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐδουσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαροῦντες προεστίκεισαν, <ᾧστε> και τὴν παρομιάν ἐπὶ τοῖς καθυστεροῦσιν τῶν καιρῶν διαδοθῆναι [Patoemiogr. I: Apprend. IV, 49]

ὄψ' ἦλθε, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.

μημημονεῖται τῶν οὐεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων [fr. 134 K.]

οὔτος, πόθεν ἦλθες; B. εἰς Κολωνὸν ἴεμην, οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν Ἰππέων. L

II. 2 μῆκωνος cod., corr. P. Victorius 5 στρατηγούς] τραγικούς Clinton (Fasti Hellenici, II, XXXV, n. d) eumque secuti editores plerique, iniuria, ut censeo; cum enim Aristophanes tragicos poetas non ad superas adducat auras sed apud inferos effingat cantantes, Eimseleio monstrante viam existimandum est huius argumenti auctorem, memoria deceptum, cum Ranis confudisse Δήμου, qua fabula, anno ante Chr. n. 412 docta (Geissler, Chronologie der altattischen Komödie, Berlin 1925, p. 54), Eupolis clarissimos duces Miltiadem, Aristidem, Ciomonem, Periclem in lucem ex inferna caligine evehebat 10 suppl. Herrn. 13 suppl. Thiersch 17 ποτ' εἰσαγθετ' cod., πόθεν ἦκεις Harpokration in v. Κολωναίτας, corr. P. Victorius ψόχημην cod., ἡ μὴν Harp., ἴεμην Mein.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥ

* Ηλυθεν ἐκ Θήβης ἀλαὸν πόδα βακτρῆούσα πατρός ἰμοῦ μητρός κλήμονος Ἀντιγόη ἐς χθόνα Κεχροπίης και τὰς Δήμητρος ἀρούρας, Σεμνῶν δ' ἰδρύθη σῆκόν ἐς ἀθανάτων·

ὡς δὲ Κρέων Θήβῃθεν ἔχων εἰσηλθεν ἀπειλὰς, Θηροὺς ταῖς δόταις ῥύσατο χερσὶ βία.

Φοιβείων παρέχεν χρησμῶν φάτιν εἶπεν ἀληθῆ ἔρθεν ἄρ' ὁ πρέσβυς † τόνδε κρατεῖν πόλεμος. †

* Αργόθεν ἦλλοε θεῶν ἰκέτης κρατερός Πολυνεέκης, τῷ δὲ πατῆρ στυγεράς ἐξαπέλασεν ἀράς·

Μοῖραι γὰρ δούσανκται ἐφ' ἱππέιοιο Κολωνοῦ ἦγαγον † ἀνδραπόδων πνεῦμα πολυχρόνων †

ὡς δ' ἦν Αἰγείδης ἔφορος λογίων Ἐκάτοιο, σειμοῖς και βρονταῖς ἦν ἀφανῆς ὁ γέρον. L

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οιδίποδα ἴσμεν ἀπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οιδίποδι. πεπλήρωται γὰρ και ἀφίκεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, δδηγοῦμενος ἐκ μίας τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόης· και ἐστὶν ἐν τῷ τεμένει τῶν Σεμνῶν [Ἐρινῶν], ὃ ἐστὶν 20 ἐν τῷ καλουμένῳ Ἰππῶ Κολωνῶ, οὕτω κληθέντι ἐπεὶ και Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερόν ἱππίου και Προμηθέως, και αὐτοῦ οἱ ὄρεωκόμοιο Ἰστανται. ἐστὶ γὰρ αὐτῷ

III. 1 ἐμμέτρως cod. 4 ἀμοῦ cod.

10 corrupta: ἐνθ' ἐν δροῖς πρέσβυς, τῶνδε κρατεῖν πόλεμον Jebb; πόλεμον editores plerique, quod paratum proficite; sententia, ut recte monet Jebb, videtur esse: illum bello superatarum esse hostes, quocum steterit senex 14 corrupta: ἀράδα πόων τέρατα πολυχρονίων Jebb

IV. 17 vocem πυθαγόρου, vix sanam, ex compendio ὕ (h. e. ὑπόθεσις) male soluto ortam censet Dind. 18 οιδίετον A στεροῖι L 20 secl. EImas. 22 αὐτῶ] αὐτό L

πυθόχρηστον ἔτασθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν οὐ μή ἔστιν ἔτερον βέβηλος τόπος, αὐτόθι κἀθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προσέγεται. ὀρθῶ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐπιπέθων, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἀρα τῷ χωρίῳ τοῦτῳ προσκἀθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πᾶντα. πρῶτος οὖν ἔστι καταλύων τὴν ὀδοποισίαν, καὶ τῇ θυματῇ διαλεγεόμενος. ὁ φρατος δὲ ἔστι καθόλου ἢ ὀκονομία ἐν τῷ δαίματι, ὡς σὺ δὲ ἐνὶ ἀλλῷ σχεδόν. LIA

Τὰ τοῦ δαίματος πρῶτα. Οἰδίτου· Θησεύς· Ἀντιγόνη· Κρέων· Ἐῖνος· Πολυεύκτης· Χορὸς· Ἄτικων γερότων· Ἀγγελὸς· Ἰαμῆνη. LIARM

1 βεβήλω codd. 2 s. προσέγεται... τοῦτῳ om. A 3 αὐτῶν L ἀγγέλλων
codd. τις om. L 4 προσκἀθηται L χορῶν L 6 τῷ om. A

ΣΧΟΛΙΑ

1 Οἰδίτου εἰς Ἀθήνας παραγευόμενος ἔφατ᾽ ἣν θυματῆρα Ἀντιγόνην. LIARM
3 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίτου· ἔστι μὲν ἀπ' ἔτερος ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτως· τίς τὸν πλανήτην Οἰδίτου δέξεται; δυνατὰ δὲ καὶ τοῖς ἀνω συνάπτεισθαι, τοῦ τίς μὴ πνοματικῶς κειμένον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἢ ἀρθρον, ὥστε τῷ πόλιν συντετάχθαι καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως· τίνας χῶρον ἀπὸ μῆθα ἢ τῶν ἀρθρων πόλιν, ἢ τὸν πλανήτην Οἰδίτου δέξεται; ὅτι δὲ τὸ τίς ἀπὸ ἀρθρου χῶροντα, Καλλιμάχος φησὶν οὕτως [fr. 680 Fl.]

ἢ πρὸς ἄλλα κείνος ἐνείσθη
, Ἀκαθόου τις ἀπυτοτος.

ἢ θικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. L
ἀπὸ τοῦ ἢ ἀρθρου τὸ τίς. L
τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται; LIARM

4 στασιωτοῖς· εὐτελέσαι, τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτουῦντος δόδομένους. LIARM
6 μείων φέροντα] βραχυτέρον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος· οὐ γὰρ ὅσα αἰρεῖ τις λαμβάνει. LIARM

7 καὶ τὸς ἐξαρχοῦν ἐμοί] ὁμῶς γούν τοῦτοισ ἔρχομένον. LIARM
7 στέγειν γὰρ αἱ πᾶσαι· ταῦτά με στέγειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολλὸς πεποίηκε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πληθὺς καὶ τὸ τῆς ἀνδοσίας πλεονέκτημα πᾶσαι γὰρ αἱ συμφοραὶ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκει, ἀπὸ τοῦ εἰθισμαί τῷ πολλῷ ἢ ὁ χρόνῳ καὶ μεμελέτηκα τῆς τύχης τὰ δύσκολα. LIARM

9 θάκουσιν] κατέδρασις. L

3 τίς μὴ πνομ.: cf. CALL., IT. IV 185 cum sch., fr. 75.60; 101.67 Fl., NICAN., Alex. 2 cum sch., NOSSIS (AP V 169, 3) 4 et 6 SU. in v. σπάνις
7 SU. in v. πᾶσαι

5 ὥστε τῷ παυί νοῦν τετάχθαι cod., corr. Lasc., qui πάλιν scripsit, πόλιν Br. 6-7 τῷ τις Br., sed cf. MAYSER, Gramm. d. Gr. Pap., II 2, 312 9 Ἀκαθόου cod. Ἀκαθόου φ ἀπυτοτος cod., corr. Bentley 17 μὲ] μὲν RM 19 διάτ. σκουσιν codd., corr. Lasc. 20 μεμλέτηκα RM

10 ἢ πρὸς βεβήλους: βεβήλος τόπος ἔστιν ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατός πᾶσι. καὶ βεβήλος ἀργὴ ὁ μιᾶς. Εὐρυπύδης Πρωτεύειάῳ [fr. 648 N. 2] καὶ [Orphicorum Fr. 334, Kern] οὐ γὰρ θέμις βεβήλων ἀπρεσθῆαι δόμων

αἰδῶ ξυνετοιαί, θύγας δ' ἐπιθεσθε βεβήλων.

βεβήλους τοῖς πᾶσι βασιλείας τόποις μὴδὲ ἀνεπιμέμους θεοῖς. ἐκ μεταφοράς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμνήτους φασὶ καὶ ἀκαθάστους. Σοφοκλῆς ἐν Συναίτιῳ [fr. 147 N² = 570 Pearson] βεβήλων τὸν ἰδιώτην φησὶν. LRM βεβήλους] βατοῖς. L

11 Ἰ στήσον] στήσον με ἐκ τῆς ὀδοιπορίας καὶ μαθησοῦμεθα. LR πηλοῦμεθα] μαθησοῦμεθα. L

12 μαρθάνειν γὰρ ἤχομεν: εἰς γὰρ τοῦτο, φησὶν, ἐληλύθειμεν, ἀτε δὴ ἔπει ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μαρθάνειν τί ἐστὶ πραγματέον ἡμῖν. LR

13 τελείην] πο(λείην). L

14 πάτερα ταλαίτωρ: οὐκ ἐμπρασοῦν βουλομένη τῷ πατρὶ ταλαίτωρον ἀποκαλεῖ, ἀλλὰ τοῖ πάθους πασιτοῦσα τὸ μέγεθος. παρῆν δὲ οἱ Ἰλλεῖοι τὸ περθεῖν φασὶ καὶ Ἀντίμαχος [fr. 48 WYSS] παρητην ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσασιν ἕκαστος <θέρτο>.

15 παρὰ τοῦτο σὺν τὸ ταλαίτωρος ἐτυμολογεῖται. LRM

15 ὡς δὲ ὀμιμάτων πρόσω: γρ. ὡς ἀνομιμάτω, ὃ ἔστιν ὡς τυφλῶ σημήνηται, πρόσω εἰσίν. ὡς ἂν τις πρόρω ἀφρώων τεκμήρηγατο. ὡς ἂν τις τὰ ὀμιματα πρόρω ἔχωι. ὡς ἔστιν ἐκ προδύμειως τεκμήρησασθα. LR ὡς] λίαν. L

10 SU. in v. βεβήλος τόπος, EN 194.2, An. Bk. 323.13 et 223.24, EUST. 156.29, sch. in AESCHYL. Suppl. 509, HE., An. Ba. 179.20 14 SU. in v. ταλαίτωρος, sch. in EUR. Or. 392, EM 744.53, sch. in ARISTOPH. Pl. 33 (fortasse e Su.), HE. in v. παρητην 15 SU. in v. στήσον λίαν: sch. in EUR. Med. 328, Ph. 148, SU., HE. in v. ὡς, EN 824.13

3 βεβήλους codd. et Su., corr. Turn. 4 s. καί... βεβήλοι om. RM 6 βεβήλους σὺν L 7 βεβήλους τοῖς RM φηοὶ RM σοφοκλῆς δὲ L 10 στ. με et και καθ. om. R 12 ἐληλ.] παρητηνωμεθα R 15 ἐπαγοι. L τὸν πατήρα RM 15 s. καλεῖ RM 16 πασιτοῦσα RM παρητην] in mg. ση L 17 φηοι L 18 πω-θήτων L, παρητην (h. e. -ῆ- cum Su.) RM, sincerum παρητην servavit scholi-otum in Eur. Ilier Vat. 909 (cf. testim.). 19 θέρτο e Su. accessit 20 τὸ om. L 21 γρ. ὡς ἀνομιμάτω om. R; cf. Wolff (XXVIII) alterum ὡς om. R

16 βρώων] πάλθων. L

17 πυκνότεροι δ' εἰσιν: οἶον, κατὰ τὸν χῶρον. ἐχάτησε δὲ μεγάλω φθάσει, ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί. LR

18 κατ' αὐτὸν] κατὰ τὸν χῶρον. L

εὐποροῦσιν: εὐβλογροῦσιν, εὐφώνως ῥέουσιν. L

19 πέτρου] ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάρθου. γρ. πέτρου. L

20 προουστῆλης ὁδόν: προῆλθες μακαροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἤραμοε γέροντι. I

22 χροῦου μὲν οὐνεκα: ἀπὶ τοῦ δευδουγμῆται τῷ χροῖῳ τὸ φυλάττειν σε γούσα σύνηθες σὺν τὸ πρᾶγμα. τοῦ μὲν χροῦου οὐ συνέμι σοι χάρι

24 τὰς γούσας Ἀθήνας οἶδα: ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσμεν οἶδα, τίς δὲ ἔστιν ὁ δῆμος ἀγνωσῶν. L

25 ἠῶδα] τί ἠῶδα; ὅτι αὐτὰ εἰσιν αἱ Ἀθήναι. ἐμπόρων δὲ ἀπὶ τοῦ ὀδῶν, διὰ τὸ χ. LR

26 ἀλλ' ὄστις] ἐν ἐρωτησῆαι ὁ λόγος: βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ τοῦ ἀστῆρος τόπος; I ἦ] ἀγα. L

27 ἔξουρησίμους] ἀπὶ τοῦ ἐνοικησίμους. L

28 οἶομαι δὲ δεῖν οὐδέν: οὐ δεῖν τοῦ [μη] ἐλθοῦσαν ἐρωτησῆαι με. L ἰδοὶ ἀνήρ παρῆσιν παρ' οὐ εἰσόμεθα οἶον, οὐκέτι δεῖν ἔουκε προιοῦσαν μανθ περὶ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας, ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἶδῶ ἀπολερῆθῃ. LRM

30 ἦ δέυρο] κατ' ἐρώτησιν. L

31 χῶτι σοι λέγειν: καὶ ὅστις σοι λέγειν εὐκαταῶν νομίμεις, λέγε' ἀκού γὰρ. LRM

17 ARISTOPH. fr. 581 K., An. Paris. I 19, vitam Sophoclis sub fin. de Su. in v. Σοφ., sch. in SOPH. Ai. 1119, in ARISTOPH. Ve. 462, Pac. 5 infra ad v. 668 20 SU. in v. σὺ 25 sch. in AESCHY. Cho. 66 EUR. Alc. 999 23 οἰκονομία: Salusti ὑπόθεσις, sch. ad vv. 237, 297, 551, necnon in Ai. 342, El. 312, 818, 1098, OT 118

2 πυκνότεροι δ' οἱ κατά R 7 μακαροτάτων RM, μακαροτέρων Lasc. et edii plerique, sed cfr. MATSER II 1, 54 9 εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μὲν χρ. L τῷ μὲν; οὐ συνήθη RM 9 s. οὐ γὰρ σὺν RM 13 in mg. χ L 14 διὰ τὸ χ οἶομαι 18 del. Lasc., qui προεβουδῶσαν scripsit 19 προιοῦσαν RM

33 ἔπειτα τ' ἔμειψ] τουτέστιν ἔπειτα ἀμφοῖν ὀδώσης. L
 34 οὐτέχ' ἤμιν αἰσίοις· ὅτι αἰσίοις ἤμιν σκοπὸς ἀφίξαι, ὡστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν. ἢ ὡστε φράσαι ἤμιν ἃ σοὶ λέξομεν. L
 35 προσηκείας] ἡλθεσ. L
 τῶν] ἀπὲρ τούτων. L
 36 δηλοῦμεν] λέξομεν. L
 36 πρὶν πῶν τὰ πλείονα· ἀπόστηθι πρῶτον τῶν ἀβάτων καὶ τότε ἐρώτα. LRM
 37 οὐχ ἀγνόν· οἶον, σοὶ οὐχ ἀγνόν, εἰ μὴ μόνους ἔγεσσα. LRM ἢ οἶον οὐκ ἀπειμένον καὶ βαρδῶ. LR
 38 τοῦ] τίπος; L
 39 ἀθικτος οὐδ' οἰκητός· φύλαρχός [F Gr Hist LXXXI 82] φησι δύο ἀν- τὰς εἶναι τὰ τε Ἀθήνησιν ἀνώματα δύο, Πολέμων [HGF III p. 127 = fr. 41 Preller] δὲ τρεῖς αὐτὰς φησιν. LRM
 42 τὰς πάλθ' ὀδώσας Εὐμενίδας· Ἐπιμενίδης [Diels, Vors. n. III, 19] Κρό- νου φησὶ τὰς Εὐμενίδας
 ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρουστὴ Ἀφροδίτη Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐργινέες αἰολοδόωσι.
 Ἰστῶρος [F Gr Hist CCCCXXIV 20] δὲ ἐν τῇ τῷ μητρίᾳ τῶν Εὐμενίδων Εὐωνύμῳ ἀναγοράσῃ, ἢ νομιέσθαι γῆν. ἔτι οὖν δὲ μεταβαλεῖν αὐτὰς φησὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀσέτῃ· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῆν γενόμενας καὶ θέντι πικρῶν παρ' Ἀθηναίους καὶ ὀλοκαυτώσαντι αὐταῖς ὄν· μέλαιναν ἐν Κασσωπείᾳ τῆς Πελοποννήσου. Φιλήμων [fr. 217 K.] δὲ ὁ κωμικὸς ἐτέρας φησὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων. LRM
 43 τῶν] ἀπὲρ αὐτὰς, διὸ τὸ γ...L

39 CLEM. AL., Theore. IV 47, 3 42 SU. in v. Εὐμενίδες; sch. in LY. CAPHR. 406, in AESCHIN. III 188 43 SU. in v. πῶν

2 s. modo verba αἰσίοις ἤμιν, ἀφίξαι servavit R 7 ἀπόσταθι RM 8 σοι, quod post ἀγ. trahit RVI, fortasse secludendum μόνον RVI 9 ἄφατον R 11 Φιλάρχος RVI 13 τρεῖς] τῶν εἰς RVI 14-16 τὰς πάλθ'... ἐκ τοῦ om. M 16 γήρτα RVI 17 om. M τ'] δ' codd., corr. Lasc., τε Tr.; αἰολοδο. multis su- spectum, sed cfr. Wil. Gl. d. Hell. I 410, 1 18 ἐν τῇ δ' L 19 εὐωνύμῳ (-τη- R) ἀναγοράσῃ RVI 20 ἐπὶ δέξω RVI 21 γενόμενας RVI 22 κασσωπεία L, κασσία RVI, Κασσωπεία O. Mueller (apud Dind.), sed cfr. DITTENBERGER'S 559, 67, HEAD, Hist. Numismat. 417 πελοποννησία L 24 in mg. x L

ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά· παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτὰς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις κατὰ νομίματα, παρ' ἤμιν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνο- μάξιν αὐτὰς Εὐμενίδας. LR
 44 ἄλλ' ἵκεως μὲν· ἡεὶ μοι αἱ Εὐμενίδες ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀναστρέφομαι ἐπτε- θεν. LR
 46 τί δ' ἐστὶ τοῦτο;] ἀπὲρ διὰ τί οὐκ ἀνίστασαι; LR
 ἔμφορῶς ἐνόηται· σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς τὸ κατατησά με εἰς Ἐργινῶν ἔργον. LR
 ἐνόησι] σύμβολον L
 48 πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί ὄσων] ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χερὶ ποιεῖν. LRM 10
 50 προσηκείας] ἔκτερον. L
 55 ὁ προσηκός θεός] ὁ Ἡρακλῆος. L
 56 Τῶν Πρωμθεύς· περὶ τοῦ τὸν Πρωμθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημειαν καὶ τὸν Κολωνῶν ἰδουθῶναι, Ἀπολλοδώρος [F Gr Hist CCXLIV 147] γράφει οὕτως (ἐν) τῇ περὶ Θεῶν γ' "συντιμῆται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ τῇ Ἀθηνῶν, 15 καθάπερ ὁ Ἡρακλῆος, καὶ ἔστιν αὐτοῦ παλαιῶν ἰδύματα καὶ βωμὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς Θεοῦ. δεικνύνται καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἰσοδον, ἐν ἣ τοῦ τε Πρωμθεύς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡρακλῆος πεποιητὰ δὲ [ὡς καὶ Λισσι- μαχίδης [F Gr Hist CCCCXVI 4] φησὶ] ὁ μὲν Πρωμθεύς πρῶτος καὶ πρῶτος βωμὸς, ἐν δεξιᾷ στήπτερον ἔχων, ὁ δὲ Ἡρακλῆος νέος καὶ δεύτερος καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινὸς ἔστιν ἐν τῇ βίβει ἀποτυπωμένος". LRM
 57 γυμνάσιος ὀδός· ὡς οὕτω τινὸς καλομένου τόπου ἐν τῷ ἔργῳ, γυμνάσιος ὀδοῦ. φησὶ δὲ Ἀπολλοδώρος [F Gr Hist CCXLIV 144] δὲ αὐτοῦ κατὰ βίβασιν εἶναι εἰς Ἀόδου. καὶ Ἰστῶρος [F Gr Hist CCCCXXIV 28] δὲ μνημονεύει

50 SU. 56 PARIS. I 30,2 57 cfr. infra 1590

2 κατὰ R ταῦτα om. R 6 ἀπόστ. δηλονότι R 8 ἔργον om. R 10 δέτι· ἔτι τὸ τί χερὶ ὄσων (χερῶν M) RM 13 περὶ τ. Ἀ] παρὰ τ. Ἀ. Tr., cfr. tamen 705 15 suppl. Jacoby Θεῶν γ' om. L, spatium vacuum in extrema linea relin- quens, γ' om. R 16 a. ἐν τῇ τῆσιν codd., corr. Tr. 17 καὶ βάσις ἀρχαία om. R, qui cetera ab his segregavit ut ad v. 67 scripsit; in verbis βάσις ἀρχαία desinit M 18 a. seclus. Jacoby 21 οὕτω ττυσομένους R 22 88. ὀδός hic et infra codd., nec aliter Eust. 156, 33, corr. Br. 23 καταβύσσων L (cfr. 1590) 24 ὡς Ἀ. RM

του χάλκου ὀδοῦ καὶ Ἀστυδάμας [N², fr. 9]. καὶ τις τῶν χερσημο-
ποιῶν φησι

Βοιωτοὶ δ' Ἐπριοιο ποτιστεύουσι κολωνῶν
ἔθλα ἄλλος τρικράματος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.

5 οὕτω δὲ ἐκαλείτο διὰ τὸ εἶναι μέγαλα χάλκου ἐν τῷ Κολωνῷ. LRM
τὸ ἔξῃς, ὃν δ' ἐπιστεύβεις τόπον χθονὸς τῆσδε καλείται χάλκους ὁδός. L

61 τὸ τοῦδε κωνῶν: τὸ τοῦ Κολωνοῦ ὄρημα κωνῶν φέρονται πάντες, ὠνομασ-
μένοι Κολωνιαῖται δηλονότι. LR

10 63 τῇ ξηνουσίᾳ πλέων: τῷ ἔργῳ καὶ τῇ πείρᾳ πλέων τιμώμενα, οὐ τοῖς λό-
γοις. LR

65 ἐτώσιμους] Κολωνιαῖται καλούμενοι. L

66 ἢ τὶ τῷ πλῆθει λόγος; ἢ ἐν τῷ πλῆθει ἔστιν ἡ ἰσχὺς, τουτέστιν δημοκρα-
τιῶνται; L

13 71 ἡ καταστάσις μέγιστος: παρὰ τὴν ἐπιτάσασιν "Ομηρος (δ' 782)
καὶ (λ 439)
ἠγρώναυτο δ' ἔστειμά.

Κανταμῆστρα ὀδῶν ἠγρωτε.

72 τὸ δὲ ἔξῃς, ὡς πρὸς τὴν λέξιν αὐτῶν ὀδοῦναι. ἢ πρὸς τὴν εὐτρεπίστων ἀν-
τὸν μολῶν; LRM

76 ὡς ἂν προσσάξωμεν: τὰ αὐτὰ ἀλλῆς ἔδει [v. 92], ὅτι ἐπὶ ὀφειλῆναι τοῦτο
γίνεται τῶν δεχομένων αὐτῶν καὶ θασσιῶν, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν ὑποκει-
μένων. LRM

76 πλῆθος τοῦ δαίμονος] πλῆθος τῆς τύχης. L

77 αὐτοῦ] αὐτῶν. L

23 79 σοί] γε

84 ὁ πότνια δεινῶτες] τὸ ἐντελέξας ὁ πότνια. ὁ δὲ πρὸς οὕτως ἐπειδὴ ἡΜον
πρὸς ὑμῶν μὴ ἐπαρτιωθῆτε μοι καὶ τῷ χερσημοῖ μοι Ἀπόλλων. LR

63 SU. in v. ξηνουσία 71 SU. in v. καταστάσις 76 SU. in v. δαίμων

3 ἔπριοιο ποτίσται LRM 4 προστάσας (-στα- M) RML 8 κολωνιαῖται R
9 τῇ πείρᾳ πλέων καὶ L, om. R, corr. Lasc. 12 δημοκρασιῶν L, corr. Lasc.
14 καὶ O. RML 16 s. καὶ κλ. δ. ἢ. om. RML 18 ὡς τὴν προστάσας L αὐτῶ
μόνοι τις ἐπὶ πρὸς τὴν om. RML 20 τὰ αὐ.] ταῦτα RML τοῦτο γίνετα om. RML
26 haec qui scripsit fortasse πότναι δειν. legemat (cfr. PAPA. Kritische u. Pa-
läogr. Beitr. z. Soph. Scholien 50) πότνια RML 27 ἡμῶν RML χερσημοῖ μοι
L, χερσημοῖ RML, corr. Neville

εὔτε] ὅτε, ἐπειδὴ L

86 ἀγνώμονες] ἐπαρτιωμένους, ἀσύνγνωστοι. L

89 τεγμίαν: αὐτῷ εἰμασμένην, ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου εὐρήσειν. L
90 ξηνουσίαν] γε. καὶ κατάστασις. L

91 ἐπιτάσας κάμψεν τὸν ταλαίτωρα: εἰαί γε μὴν οἱ φασὶ τὸ μῆμα τοῦ Ο
διδόδος ἐν ἰερωῖ Δημήτριος εἶναι ἐν Ἐρεσσῷ, μεταγενεστέρων αὐτῶν ἐκ Κε-
τινος ἀσπίδος. [F Gr Hist CCCLXXXII 2] ἐν τῷ ἔν τῶν Θηβαίων, γέσ-
'Αλεξανδρῆς [F Gr Hist CCCLXXXII 2] ἐν τῷ ἔν τῶν Θηβαίων, γέσ-
φωσ οὕτως: "Οἰδίου δὲ τελευταῖος καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάρσει
αὐτῶν διανοουμένων, ἐκώλον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς προγενεστημένης συμφο-
ρᾶς, ὡς ὄντος ἀσπεδοῦς: οἱ δὲ κομίσαντες αὐτῶν εἰς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας
καλούμενον Κέον, ἔθαψαν αὐτῶν γυναικῶν δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοί-
κοῦσαν ἀτυχημάτων τινῶν, οὐκ ἐβέλτερες αἰτίαν εἶναι τῆν Οἰδίῳ ταφῇ
ἐκέλευον τοὺς φίλους ἀναγεῖν αὐτῶν ἐκ τῆς χώρας: οἱ δὲ διαπορευόμενοι
τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐρεσσῶν. βουλόμενοι δὲ λάθρᾳ
τὴν ταφῆν ποιήσασθαι, καταβάττονται νυκτὸς ἐν ἰερωῖ Δημήτριος, ἀγνοῖ
κατασκευῶντες, τὸν θεὸν ἐτηρώτων τὴν ποιῶσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν μὴ κωπεῖν τὸ
ἐκείνην τῆς θεοῦ διότις αὐτοῦ τέθηκται: τὸ δὲ ἰερωῖ Οἰδιδάσειον κληθῆ-
ναι". LRM

92 κέδρη μὲν οἰκίσσαντα: ὁ ποιητὴς χαριζόμενος Ἀθηναίους τοῖσδε φησὶν
ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι. LR

95 ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος [v. 1462 ss.] γίνονται. LR

97 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν: οἶον, κατὰ διάνοιαν, φησὶν, ἔξ ὑμῶν τῶν θεῶν
εἰς τὸν τόπον ἀφίγειν. LRM

πτερόν] οἰωνός. L

86 HE., SU. in v. ἀγνώμονες 89 SU. in v. τεγμία ἡμέρα 92 ἐπὶ τέλους L,
et infra 457, 668, 712, 1593, nece non sch. in El. 707, in AESCH. Eu. 11, in
EUR. Tr. 31, 209

3 γε. παύσαν τοὺς τεγμίαν πιαροσμενὰς delatvique L 5 μὴν om. L 7 καὶ
ἀσπίδος RML 8 ἐν τῷ γ' C. Mueller [HGF III 336] γεφάρτα Radtke (De Ly-
simachio Alexandrino, Diss. Argent. 1893, p. 5), cum proxima iam inde ab Or-
δίου δὲ non Lysimachi sed potius Arizoli sint 9 φίλων ὄντων αὐτοῦ ποσειδέου
ἐν Θ. RML 12 γενομένων R, -σας M κόμη LML 13 οἰδιδάσειον RML 14 αἶον.
ροῦμενοι L 18 ποιήσαντων RML 19 τῆς θ. om. RML 25 ἀφίγειν RML

- 98 τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. LRM
 99 οὐ γὰρ ἂν ποτε περῶταισιν: οὐ γὰρ ποτε, φησί, τῶν ἄλλων ὀδοιπόρων πρώ-
 ταις ὕμιν ἀντέσχον εἰ μὴ βούλησθε. LR
 100 νήρων ἀόνοις: οὐ γὰρ σπένδεται ὀνος αὐταῖς ἀλλ' ὕδωρ καὶ νηφάλια κα-
 λῶνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. LRM Πολέμων [HGF III p. 127 = Pre-
 leil, p. 42] δὲ ἐν τῷ... πρὸς Τίμαιον καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφάλιους φησὶ
 θυσίας γίνεσθαι, γράφων οὕτως: "Ἀθηναῖοί τε γὰρ τοῖς τοιοῦτοις ἐπιμε-
 λεῖς ὄντες καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὄνται, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημο-
 σύνη, Μούσας, Ἥοι, Ἥλιώ, Σελήνη, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Ὀυρανίᾳ". Φι-
 λόχορος [F Gr Hist CCCXXVII 12] δὲ καὶ περὶ τινῶν ἄλλων θυσιῶν
 τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ β' τῶν Ἀθιδίων, Διονύσω τε καὶ
 ταῖς Ἐρεχθέως θυγατρᾶσι καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφάλιους, ἀλλὰ καὶ ξύλα
 τινὰ ἐξ' ὧν ἕκαστον. Κράτης μὲν οὖν δ' Ἀθηναῖος [F Gr Hist CCCLXII 4]
 τὰ μὴ ἀμπέλαινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησι προσαναγορεύεσθαι, ὁ δὲ φι-
 λόχορος [F Gr Hist CCCXXVIII 194] ἀκριβέστερόν φησι τὰ μῆτε ἀμ-
 πέλινα μῆτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια [φησι] καλεῖσθαι καὶ
 πρώτῃ φησὶν ὅλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτην κερχεῖσθαι, παρ' ὃ
 καὶ τοῦνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμῶσιν καὶ τὴν θύην πε-
 ποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ τινες τὸ παρᾶσαν ἀσποῖνδοι θυσίαι κατὰ
 τύχην εἰς ἕθος παρελοῦσαι. L
 κατὰ σεμνὸν ἐξόμην: ὁ ἄνω εἶπεν [v. 19], ' τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου'.
 ἀσκέπαρον δὲ τὸν ἀγλυφον καὶ ἀπελέκτων καὶ ἀξέστον, οὐκ εἰργα-
 σιμένον. L

100 αἱ σπονδαὶ αὐ.: sch. in AESCHY. Eu. 107, SU., PH. in v. νηφάλιοι θυ-
 σίαι, An. Bk. 282.31, ORION 108.30 (unde EM 605.32), HE. in v. νηφάλιοι,
 EUST. 1493.52, POLL. VI 26. Πολέμων κτλ.: SU. in v. νηφάλιος θυσία, HE., PH.
 in v. νηφάλια ξύλα, PAROEN. (Apostol. III 9, Diogen. VI 76) et v. WÄCHTER,
 Reinheitsvorschriften im gr. Kulte (RVV IX 1) 109 ss. ἀσκεπ. SU.

1 οἶον δὲ τὴν πτή. RM 2 α. πρώτως L 3 ἡμῖν R βούλεσθε R 4 σπέν-
 δετο RM 6 libri numerus excidit; quarto haec tribuit Preller, quo loco
 Σεμνός commemorari ex Clementis Alex. Protreptico [IV 47,3 Stäh.] constat
 non de uno eodemque Philochori libro hausta esse 16 secl. Tr. 18 de
 voce θύη cfr. WPL., Bebl. Sitzber. 1904, p. 637

- 103 πέρασιν ἤδη: πέρασιν ἀπὸ τοῦ πέρας, ὅ ἐστι τελευταίην. τὸ δὲ ἐξῆς,
 βίου πέρασιν. LRM
 104 εἰ μὴ δοκῶ τι μειώως: εἰ μὴ δοκῶ ὕμιν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ
 δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. LRM
 106 ἵτ' ὦ γλυκεῖαι: εὐφήμως τὰς Ἐρινύας γλυκείας φησὶν, ἵνα μὴ πικραὶ
 αὐτῷ γένωνται. LRM
 107 ἵτ' ὦ μεγίστης] ἵτε, ὦ Ἀθήναι. L
 111 τὴν εἰσαγωγήν τοῦ χοροῦ εὐαφρόδμως θέλει ποιήσασθαι. LRM
 113 σιγήσομαι τε: ἵνα μὴ πρὸς τούτους προτυπ-φαναμένους ὁ λόγος γένηται,
 ἀλλὰ τηρηθῇ Ἰησεί παραγνωμένω. LRM
 115 κρύψων κατ' ἄλλους] δεῖ γοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλλος. LRM
 ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: ἐν τῷ προμαθεῖν ἔγνωα καὶ σκέψις γίνεται· οὐ γὰρ
 τὸν φόβον φησὶν. LR
 117 ὄρα τίς δὲ ἦν: ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν πετυσμένος ὅτι προσ-
 καθέζεται τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρώτα ἐποχαισταίνοντές φησι, 15
 τίς ἄρα ἐστὶν ἢ ποῦ διατρέβει; LRM
 119 ἐκτόπιος συβεῖς] ἀπὸ ξένου τόπου ὀρμήσας. L
 συβεῖς] ὀρμήσας. L
 120 ὁ πάντων ἀκορδέστατος: παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων,
 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτων ἤλθεν ἀφόβως. οἶον, ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων
 ἀρκεσθεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τούτων ἦκων ἀπληρώτως. ὅτι τοσούτου τόπου
 παρακειμένου εἰς τὸν ἄβρατον ὤρησεν. LRM
 123 πλανάτας] ἀπὸ τοῦ ξένος· οὕτω γὰρ λέγουσι τοὺς ξένους. L
 124 οὐδ' ἐγγάριος: πάντως, φησί, ξένος ἐστὶν ἀγνοῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαιεν
 εἰ ἦδε. LRM
 126 ἀσπιβέξ] ἄβρατον. L
 127 ἀμαιμακετᾶν] ἀκαταμαχίτων ἢ ἀτροστελάστων. L

103-104 SU. in v. πέρασις βίου 115 SU. in v. εὐλάβεια 119 SU. in v.
 ἐκτόπιος, sch. in OT 164, 166 123 cfr. SU. in v. πλανήτης 126-7 SU. in v.
 ἀσπιβέξ ἔλλος

1 πέρασιν ἀ. τ. om. RM τέλος RM 3 ὀκῶν ὦ. L 4 προσθήκην codd.,
 corr. Su. 9 παρὰ τ. RM τούτ. δ' λ. προσπ. codd., corr. Elms. πρὸς πικρα-
 ραίους R, πρὸς πικρατὰ M 14-16 extrema tantum verba (τῆς... διαστ.) habet M
 14 προκαθ. R 15 τούτου R φησι om. R 16 πρὸς RM 21 τούτων RM
 22 ὤρημ. τόπον RM 23 οὐ γὰρ cod., corr. Elms. 24 α. ἂν et ei om. RM

129 και παραμειβόμεθ' ἀδέκτως: οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμόντες ἢ χύπτοντες. L.R.M

131 ἀφώνως, ἀλόγως: πασιόντες, φησί, ταύτας τὰς θεάς ἄλλου οὐδενὸς λόγον ποιούμεθα, ἀλλὰ σιωπῆ ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον και κατὰ δίδουαι εὐφημώτερα διαλεγόμεθα, ὅποιοι γινόμεθα ὅταν μάλιστα ἐν τῆ φρικωδέσει γυνώμεθα φόβῳ. ἀσως δὲ κτανότερον διανοήμα ἐξηγήσεν μετὰ κατασκευῆς. L.R.M

10 τὸ τὰς εὐφημίου στόμα: τὴν φωνήν· στόμα γὰρ ἡ φωνή· Ὀμηρος [Κ 8] καὶ Σοφοκλῆς [Δι. 17] πολέμου στόμα.

χαλκαστόμου κώδωνος.

15 ὁ δὲ νοῦς τὴν φωνὴν τῆς εὐφημίου φροντίδος ἔντες, ὃ ἔστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφημίας τὴν φωνὴν ἀφέντες. εὐφημοῦντες, καθ' ἑαυτοῖς συλλογίζόμενοι εὐφημα. οἱ δὲ τὸ εὐφημίου ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς: τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάρτετα. L.R.M

132 εὐφημίου] σιωπηλῆς. L

133 τὰ δὲ πῶν τῶν] ὑπερβατόν, τόνα δὲ τὰ πῶν. L.R

134 οὐδὲν ἀξοντα] οὐδὲν σέβοντα, δάσειβη. γρ. οὐδὲν λαίοντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐντραστομένον ᾧ προσήκει. L

20 135 ὃν ἐγὼ λέσσω: τὸ ἐξῆς, ὃν ἐγὼ, λέσσω: περὶ πᾶν τέμπος, οὕτω δὲ νῆμαι γινῶναι τοῦ μοί ποτε νᾶει. L.R

137 νᾶει] διατρίβει. L

139 τὸ φαιτίζόμενον] τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν. L

140 οὕτω ἀκριβῶς αὐτῶν ἔωρακότες τοῦτό φασιν. L.R

25 141 δεινός] ἀντὶ τοῦ δάσειβῆς. L

142 ἀνομον] λέσσει τὸ ὄς, ὡς ἀνομιον. L

144 οὐ πᾶν μοίγας: οὐκ ἀγαθῆς μοίγας, ἀλλὰ κακῆς: οὐ πᾶν τῆς πρώτης

129 S.U. in v. ἀδέκτως 131¹ S.U. in v.v. στόμα et εὐφημίου στ. 137 S.U.

144 S.U. in v. εὐδαμονέστερος τῶν Καρκίνου

3 ἀλλ' οὐδενὸς λόγου codd., οὐδένα λόγον Lasc., voce ἀλλ' omissa, corr. Tr. 5 κρημνίστηρον L ὅταν δὲ L 6 γυνώμεθα I, γυνώμεθα R ἀφω L.M κο- νότρον Br. ἐξήγαγε R.M 13 εὐφημῆν R.M εὐφημοῦντες φησι καὶ καθ' L 16 τάρτετα R.M 17 τῶν L, sed tina interpretem legisse probabile efficit Nauck (Mél. gr.-rom. VI 47) 19 ἐκτραστομένον cod., corr. Elms. 20 in le. λέσσω L λέσσω (-σσω R) περὶ codd., corr. Lasc. 27 οὐ πάντες γρ. R.M

κατ' εὐδαμονίαν μοίγας, τῶντωντῶν δὲ τῆς κατὰ θυσαμονίαν ἰσχάτης. L.R.M

οὐ πᾶν μοίγας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαμονίαι. L.R.M

145 δηλῶ: τὸ δυστυχῆς διὰ τῶν ὀρθολογῶν. L

148 κἀντὶ σμικροῖς μέγας ὄδημον: καὶ ἐπὶ εὐτελέσων αἰτήσασιν οὐκ ἂν σφόδρα ἔκτευσον εἰ μὴ ἦμιον δυστυχῆς. τοῦτό φησι παρ' ὅσον μέγας ὦν κατὰ τὸ μέγεθος και τὴν ἡλικίαν ὑπὸ σμικρῶς τῆς θυγατρὸς ὀδηγεῖται. L.R.M

150 φουτάλιμος] ἀπὸ φούτης: ἀπὸ γενέσεως και ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας; L.M θυσακων: δυστυχῆς και γέλων εἰ, ὡς ἔστι στογασασθαι ἀπὸ τοῦ εἶδους. φυλακτικῶς δὲ και τοῦτο λέγουσιν ἀπὸ ἔωρακότες αὐτῶν τὸ σχῆμα, τὴν πρῶτην οὐκ ἔωρακότες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτῶν ἀγα πηρὸς ἦσθα και τοιοῦτος ἐγερνήθης; οὐδέπω γὰρ τᾶλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ. L.M

151 μακαρῶν τε] λέσσει τὸ εἰ. L

152 ἀλλ' οὐ μὲν ἐν γ' ἔμοι: ἀλλ' οὐκ ἂν με, φησὶν, αἰτίαση ὡς μὴ προσηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἔργον. ἔάν τις ἀγνοοῦντά τινα και μιλιῶντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ, αὐτὸς ἐλέγεται ταῖς ἀμαί. οὐκ ἔμοι οὐν, φησὶ, προσθήσεις τὴν σὴν ἄγᾶν· προσταγελῶ γὰρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον. L.R

155 περὶς γὰρ περὶς: οὕτω Δίδυμος. βαδίζεις γὰρ εἰς δ οὐ προσήκει σοι χωνίον ἐπιβαλεῖν. L.R

156 ἀλλ' ἴνα ἦ] προσπέσης: ἀντὶ μὴ προσπέσης. και κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰδόμεν λέγειν οὕτως, ἴνα πασανῆνη πρὸς ἐμέ, βοῦλομαί σοι σημάσω. L

ἀλλ' ἴνα τῶδ' ἐν ἀφθέρκτω: τὸ νᾶτος ἀφθέρκτων εἰρηται παρὰ τὰς προδηλωμέναις αἰτίας [cfr. 131]. L.R τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἴνα τῶδε μὴ προσπέσης νᾶπει ποιάντη, μετὰστῆθι. ποιῶ νᾶπει; ὅπου κχατῆρ ὑδάτος πλῆρης συγκαυηῶντα δέσμηται γλυκῶν ποτῶν. L

160 S.U. 156 κατὰ τὴν ἡ. σ.: cfr. sch. in Ant. 94, 1232

1 εὐδαμονίαις L.R 5 ὄδημων L, corr. Elms. κἀντὶ σμικροῖς και ἐπὶ. R.M 6 τοῦτο δὲ L, sed iam Dind. δὲ deleto inissetat 7 τὸ om. L 8 γενεᾶς M 9 s. δυστυχῆς... φυλακτικῶς δὲ και om. M 11 τοιοῦτος] οὕτως M 12 παθῆμ. ex μαθήμ. L 13 ἴσασιν M 16 σε R 17 ἐάν τις φησὶ L 18 προσσταγελῶ codd., corr. Elms. 20 οὐ. d. om. R, post σημειασεν (156) traiecerunt Br. Elms. σοι om. L 22 ἀλλ'... ἀντὶ μ. πρ. post σημειασεν habet cod., corr. Br. 25. πρὸς] διὰ R

- 158 κάθωδρος οὐ] ὅπου ὕδατος πλήρης. L
- 159 μελιχίων ποιῶν: γλυκέων ποιῶν, ὃ ἐστι μέλιτος, οἷς μελίτσοισι τῆς θεάς. συγκριφάται ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος χοῆ. LR
- 160 συντρέχει] συγκριφάται. L
- 161 πάμμωρ] ὃ περὶ πάντα δυστυχές. L
- 163 μετὰστρηθι, ἀπόβρηθι: τινὲς οὕτως· πολλὰ ἐστὶ τὰ κωλύοντά σε προσμέ-
νειν καὶ ἴσασθαι ἐν τῷ ἄλλω. LR
- 164 πολλὰ κέλευθος ἐρατύει: οἶον, πολλὴ ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἢ διαχωρίζουσά σε ἡμῶν·
δεῖ γὰρ νοεῖν ὡς ὅτι πόρρωθεν προσφρονουῖσιν αὐτὸν μὴ δυνάμενοι ἐπιβή-
ναι τῷ τόπῳ· καὶ ταῦτα ἐπὶόντων, κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδέπους προέρχεται
καὶ ἴσταιται ὥσπερ ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ χωρίου. LR
- 166 ἔχεις] οἴσεις. L
- 169 φῶναι: εἰ θέλεις μὲ τι ἐρωτῆσαι, πρῶτον ἀποστάς τῶν ἀβάτων καὶ ἐπιβὰς
τοῖς βατοῖς τόποις, οὕτως ἐρώτα με. LR
- 170 πρόσθεν δ' ἀπερύκου] πρότερον δὲ μὴ διαλέγου. L
- 171 ποῖ τις φροντίδος ἔλλοθι;] λογισώμεθα τί ποιήσομεν. L
- 171 ἀποτοῖς ἴσα χερὶ μελετᾶν: ἃ ἐκείνοι ἀκούσι, τούτων καὶ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν
ἔχειν. L
- 172 εἰκοντάς] πρὸς τὸ [EUR. Med. 222]
- 174 σοὶ πιστεύσας: κατὰ τινά συναρθεῖαν ποιητικὴν, πληθυντικὸν προσειῶν,
ἐνικὸν ἐπέλεψεν. LR
- 181 αἰεῖς] οἶον αἰσθάνη ποῦ ἔσμεν. L
- 182 ἔτεο μ' ἄν] ἔτεο μοι. LM
- 184 τόλμα ξείνος ἐπὶ ξείνης: ξένος ὢν ἐπὶ ξείνης, τολμᾶν, ὃ τλᾶμον, ταυτὰ σε
χερὶ φιλεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ, ἐκεῖνα δὲ μισεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ. LR
- 186 τέτροφον] ἔχει. L
- 189 ἐν' ἄν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες] ὅπου ἄν εὐσεβῶς πατοῦντες. LR
ἀντὶ τοῦ βατῶν τόπων. LR

2 μελίτσοισι codd., corr. Tr. 3 συγκριφ. γὰρ L, συγκριφ. δὲ R χερὶ L
6 τῖνες L haec qui scripsit fortasse non κέλευθος sed aliud ad v. 163 legorat
7 ἐν om. RM 8 ἐστὶν ὁδὸς L σε om. RM 9 προφρων. L 10 τοῦ τόπου RM
προστέχ. L 13 ἀποβὰς τῶν δ. R 14 τόποις om. R 16 ποιήσωμεν Br.
20 μὴ L 21 s. ποιητικὴν οὕτω ἐπήγαγεν πληθυντικὸν· ἐπὶ τῶν ἐνικᾶ ἐπήγαγεν RM
24 ἔτεο] ἔτε M 25 δ. σε χερὶ om. L 28 ὅπως R πατώωνται R

καὶ μὴ χρεῖά πολεμῶμεν] καὶ μὴ τῇ αὐτῶν ἐνδεῖα ἐναντιώμεθα. L
192 ἀντιπέτροι: τοῦ ἰσοπέτρου βήματος, τοῦ κατ' ἴσον βεβηγκτότος τῷ πέ-
τρῳ, ὅπερ ἄνω εἶπεν χαλκοῦν οὐδὲν. τοῦτον δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεται τοῦ
ἀβάτου ὄριον. βήματος, τοῦ οὐδοῦ· ἀντιπέτρον δὲ, ὅτι ἀντὶ πέτρας
χαλκοῦν ἦν. LR

ἀντιπέτρον] ἰσοπέτρον, χαλκοῦ. L

193 κλήρης] [γρ.] κινήρης. L

195 ἴσθῳ] ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. LR

γρ. ἢ στῶ, δ καὶ βέλτιον. LR

ἐπ' ἄκρου λάου: ἀπὸ τῆς λάος ἐστὶ προπερισπωμένως, εὐθείας γενο-
μένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λάος. "λάος ὑπὸ ῥιπῆς" [M 462]. οὕτως Ἡρω-
διανός [I p. 109 Leuz.] ἐν τῷ ε τῆς καθόλου. LR

197 ἐμόν τόδ'] τὸ ὀδηγήσαί σε. L

ἐμόν τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ: ἀντὶ τοῦ ἐμόν ἐστὶ τὸ ἀρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν
βάσαν τῇ καθέδρα. LR

200 γεραῖον ἐς χέρα: τὸ ἐξῆς οὕτω, γεραῖον σῶμα σὸν προκλήνας ἐς χέρα
φιλίαν ἐμὴν. τὸ δὲ κλήνας ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤσθηται, ἀντὶ τοῦ κλήνας
ἔσο. σχηματίζει δὲ πῶς αὐτὸν καὶ εὐθετίζει ἢ Ἀντιγόνη. LR

203 ὅτε νῦν χαλῆς: ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελεθεῖν· λέγει δὲ ἐν
τοῦ ἱεροῦ. LR

χαλῆς] ἀντὶ θαυμάζην. LR

204 τίς σ' ἔφω] γρ. τίς ἔφως. L

192 SU. 195 SU. in v. λάας; HERODIANUS (I 109, 6 ss.), Pap. Oxy.
1087 II 39, EM 553. I

2 ἄλλως τοῦ ἰσοπέτρου RM, βήματος δὲ L 3 ἄνω εἶχε L χαλκὸν codd.,
corr. Elms. 4 ὀβᾶ.] αἵματος RM καὶ ἄλλως βήματος L ὅτι ἀντιπέτρον
χάλκος ἦν RM 7 sclusi cum κινήρης non varia sit lectio sed glossema
9 γρ. om. RM, qui haec voci καθεσθῶ continuauat ἴσθῳ L 10 προτεγ.] παρο-
ξυομένης L 11 ἀπὸ τῆς γ. RM alterum λάος om. L 14 τοῦ ἄρ. L ἡσυχία
(fortasse -in voluit) RM 15 post καθέδρα, RM praebent: βάσει (om. R): λέγει
κῶλα καὶ τὰ πλέονα δὲ οὕτως διὰλειμμα quae, potius, nisi fallor, ad χαλῆς (203) quam
ad βάσει (198), attentionia, ita reformanda esse opinor: λ. κ. καὶ πλέονα δὲ τδ οὐ.
τοῦς διαλείμματα 17 ἀντὶ τ. κλ. ἔ. om. R 18 ἔσω L, corr. superl. P¹ 19 λέ-
γει δὲ ἐς om. RM 21 senau cassā; καθέξην vel ἐξην Dind., σχολάζεις Bekker: for-
tasse non χαλῆς sed aliam ad v. 203 habuit vocem qui θαυμάζην interpretatus est

205 τίς ὦν πολύτονος: τίς ὦν ἀγῆ ἀπὸ τῆς σῆς πλόως; ἦ οὕτω τίς ὦν

διὰ πολλῶν πόνων ἀγῆ; LRM

τίς ὦν πολύτονος] γρ. τίς ὁ πολύτονος. L

208 ἀπότολος] ἔρημος καὶ ἀπολὸς εἰμι. L

ἀλλὰ μή: τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ μή με ἀρέθῃ τίς εἰμι ἠγὼ δὲ ἐξέρσσης. ἐμπροσθὲς

δὲ τὸ χωρίον, τῶν μετ' ἀποδοῦντων μαθεῖν, τοῦ δὲ κατοικουμένου λέγειν.

οἱ δὲ διὰ βραχέων ἀκούοντες, τὰλλα συμβάλλουσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν

ἐπιτασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὰ ἐν Θήβαις παρατάμενα, μάλιστα οὕτως

ἐπισημῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Σφίγγα. L

212 δευτὰ γένεσις] ἢ ἐμὴ γένεσις δευτὴ ἐστὶ καὶ ἀθλία. L

218 κατακαυθέν] ἀποφυγῆ τοῦ μὴ εἶπεῖν. L

220 λατὸν ἴστε τίν' ἀπόγονον: εὐ διατρέφεται γνωρίζομενον ὑπὸ τῶν Ἀθη-

ναίων Οἰδίποδα, ὑπέρ τοῦ μὴ γενεολογοῦντα ἀνωθεὶ <ἐν>οχλεῖν αὐτῶν

τοῖς θεωμένοις. ἀλλ' ὁ γε Εὐδακίδης τοιοῦτος: ἐν γούν ταῖς Ἰκέτιαι

[104 ss.] τὸν Θησέα ὑποθέσεται τὰ περὶ τὸν Ἀδραστον ἀγνοοῦντα,

ἐνεκα τοῦ μηκύναι τὸ θῆγμα. LNM

223 θεὸς ἴαχετε] ὄσα, φησί, λέγω περὶ τούτων, μηδὲν φοβείσθε· δεῖ δὲ

προσπαροῦσαι ψευδαίμιον μου. LRM

225 τί σοι ἀντίκα κήρασι] τί φοβήσεται ἡμῶν; ὄρω γὰρ τούτους μυστα-

τοῦτους με. LRM

226 ἔγω πρόσω βαύετε χάρως: ἀκούοντες τὰ κατ' αὐτὸν, ἀξιοῦσαν ἐξέπειν

τοῦ χωρίου· φησὶν οὖν ὁ Οἰδίπους ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τὸ μὴ ἐκβα-

λεῖν με· οἱ δὲ φασιν οὐδεμίαν τίαν ἐσχεται τοῖς προσαθοῦσαν ἀντιτιμωρο-

μήτοις· καὶ ἡμεῖς οὖν ἀταρβέστες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέγῃ ἀντασπατοῦμένῃ σε·

πέφρασται δὲ δυνατῶς. LRM

227 ἂ δ' ὑπέσχεο] πρὸς τὸν γορὸν ὁ Οἰδίπους. L

228 μοιραῖα] ἢ ἐξ Ἐριτύων· Μοίρας γὰρ τῶν τὰς Ἐριτύας. L

229 ὦν προσάβη] διὰ τὸ τιμωρεῖν, ὑπέρ ὧν ἂν προσάβη. LRM

208 SU. 220 cfr. sch. in Ai. 520, OT 264 228 cfr. ORPH. HYMN. LXIX 16

Lasc. 13 suppl. Br. 14 ὁ τε Eū. M 16 τῶ] τοῖς codd., corr. Nervus
ἐπισημῶν M 17 ὄση R M 19 τοὺς μου. L, τούτοις (-του R) συνταρτομένους R M
22 τῶ] τοῦ codd., corr. P1 23 τοῖς προσπαθοῦσαν ἀπὸ τοῦ τοῖς τιμωροῦμένους R M
24 ἐπισημῶν L 28 ἔπτε καλ. om. R qui verba διὰ τὸ τ. proximo tribuit scholio

λέγει ἢ διὰ πρὸθεσις, LR

230 ἀντάτα δ' ἀπάτας: ἢ δὲ ἀπάτη, φησί, παραβαλλομένη ἐτέρας ἀπάτας,

τῷ προσπατήσαντι πόνον ἔχειν ἀντιδῶσαι καὶ οὐ γάδων· καὶ αὐτοὶ οὐκ

νομίζουσι προσοδεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἐπιγγέλλοιαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶ ἀ-

παύμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείας ἐτέχεται μίσθασαι·

περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ [EUB. Hipp. 612]

ἢ γλαῦσ' ἀλώμοχ', ἢ δὲ φθῆν' ἀλώμοτος

καὶ ἐκείνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὄμωσεν. LRM

231 παραβαλλομένη] ἀντιουμένη. L

232 ἀντιδῶσαι] τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς. L

234 ἀποδομῶς] ἀφορηθεὶς. L

237 ὦ ἔπειο αἰδοῦσθαι: τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὄλον καὶ τοῦ γορὸν τὸ

τεργάστειον ἀθετοῦντα κρεῖττον γὰρ, φασίν, εὐθὺς τῷ δικαιολογικῷ

χρῆσασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτοῖς. ἀλλὰ τὰ πρῶτα αὐτοῖς οὐκ ἐν

κακῶ ἔστω ἀλλ' ἐν δουρασίᾳ, ὥστε ἐπαρξοῦντο εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐ-

λευσιολογίαν, καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἢ Ἀντιγόνη πλῆροῦ. ἐπεὶ μέτροι

οὗτοι οὕτω πειλοῦνται, τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥστε ἀπολογούμενος

ἐκφέρει τὰ ἐξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκούσιδ' ἔστω αὐτῶ τὰ ἀμαρτήματα.

+ καὶ εἰ τ' αὐτὰ τῆς οἰκονομίας ἔχεται δυναμῶς τοῦ πωιτοῦ καὶ καθόλου θου-

μαστῆ τίς ἔστω ἢ οἰκονομία τοῦ θῆματος. LRM οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμοις

τούτων ἀβελόθεν εἴδομεν. LR

ἀλλ' ἐπεὶ ἔπειθ' ἔστι γὰρ ὁ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ θεῖ, ὁ δὲ δὲ ἀπὸ τοῦ δι.

πλεονάζει ὁ ἀλλὰ. LR

238 γερασί] ἀλάσ. L

237 οἰκον- cfr. 28 cum adnot.

1 πρόσωπος om. L 2 παραβαλλομένη R M 3 ἔχει ἀπὸ τοῦ δίδωσι R M 4 ἔ.

πληγῶν R M 5 οἰκ. αὐτῶν ἐνέχονται R M 7 ἀλώμοσεν L 8 καὶ ἐκεί-

νος... ὧν. om. R καὶ ἐν ἐκείνῳ M 13 φησὶν codd., corr. Lasc. ἐπιθῶν;

om. R M 16 s. ἐπεὶ μέτροι οὐ πειλοῦνται L 18 αὐτῶν om. R M 19 καὶ εἰ

corrumpunt; κατὰ dubitanter Pap., καὶ γὰρ Richter (Wiener St. XXXIII, 1911,

56); fortasse ἢ καὶ (ἢ) καὶ ταῦτα... καὶ καθόλου: profecto et ista... et in univer-

sum) 20 δίδωσι R, qui extrema verba (οὐδὲν... εἴδομεν) post proximum sch.

habet 21 ἀβελόθετων codd., corr. Lasc. 22 ἔστι om. R prius τοῦ

om. R 23 ὁ om. R 24 vocabulum ἀλάσ, quod in textum irrepsit, inces-

240 ἀκούσαν] τῶν ἀκουσίων. LR ἡ τῶν ἀπαθεσκότων ἡμῶν. L

ἐκ τοῦ ἐπιπέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογία. LR

243 οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα: οὐκ ἀλαοῖς ὀμίμασαν ὀρώσα τὸ σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοῦς ἀδείαθα ποιούσαν. LR

προσορωμένα] ἀπὶ ὀρώσα τοῦτος ἄν καὶ δέομαι. L

245 ὡς τις ἀπ' αἵματος: ὡς ἄν τις κοιτῆς ἀθροιστότητος ἔχουσα τὸ συγγενές. ἡ τοιαύτας ἰκτελείας ποιούμαι οἷας ἄν τις προσαρτάγοι τοῖς συγγενέσιν. LR

246 τὸ ἐξῆς, ἀντρομα τὸν ἀλλοιον αἰδοῦς κῆρσα. L

250 ἐκ σέθεν ἀντρομα: λέγεται ἐκείνου, ἔν' ἢ ὑπερ ἐκείνου σε ἀντρομα, δ ἐκ σέθεν τίμιον ἐστὶ σοι ἀπὶ, δ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιον σοί ἐστιν. LRM

252 οὐ γὰρ ἴδοις ἄν ἀθροῶν: τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις ἄν ἀθροῶν βροσῶν ὅστις ἄν ἐκφυγεῖν δύνατο εἰ θεός ἄγοι. LRM

256 οὐ σθένοιμεν ἄν φωνεῖν: ἀλλ' ἐμμένοιμεν τοῖς λεχθεῖσιν. λέγοιμεν δὲ τὸ ἀναστῆναι τοῦτον τοῦ λεγοῦ καὶ μὴ μοχλῶναι αὐτό. LRM

258 τί δήτα ὀδέης: ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηῶν κατασκευῆς δόξης, ὅτι ἅσα φιλοκτιλίμων τις εἶη καὶ ἰκτεταδόκος, καὶ ὁ Κρηναῖος [Fr. 51 Pf.]

ἐν τῷ τέλει τοῦ β τῶν Αἰτίων. LRM

260 ἐπεὶ καὶ Ἐλέου βρομῶς ἐν Ἀθήναις ἴδουρα. LRM

263 κἀμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστιν: καὶ μοι ποῦ ταῦτ' ἐστὶ, τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηναίων. L

264 ἐκ τῶνδε] ἀπ' ἄν αὐτῶν ἐξανέστησαν. L

ἐκἀνέτε] παρ' ἡμῶν δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. LRM

240 cfr. infra 977 260 Veterum auctorum de hac ara testimonia, uberiora quam quae hic afferri possint, vide apud WASSER, RE V 2320 s.

2 εἰς... ἀπολ.] εἰς γῆν πρὸς R 3 οὐ καλοῖς L cum in le. tum in sch. 4 πολ. om. R 6 in le. τῆς L et mox τῆς... ἔχουσι codd., corr. Herm. 7 τοιαύτας ἔγνων ik. R (fortasse ex fr. h. e. ζῆτε, quod ex pagellae ora in textum irrepsit) προσαρτάγη R 9 κῆρσα L (etiam in textu, quem corr. Herm.) 10 λέγει ἐκείνου ὑπερ M 12 ἀθροῶν L cum in textu tum in le. et in sch. ἴδοις om. RM 15 καὶ om. L 16 ὡς om. RM τῆς om. RM 21 in le. γέ που L, ut in textu, corr. Su. in v. δόξα 18 σθένεκα ὀκτετέγων RMI 19 αἰτίων LMI 20 ἐλέου RM

265 δέσαντες] ἀπὸ κοινῶ τὸ δέσαντες. L

267 πεποθότ' ἐστὶ μάλλον: μάλλον ἔραθον ἤπερ ἐποθῆρα σὺκοῦν καὶ συγγνώμης ἀξίος εἶμι. LRM

268 τὸ ἐξῆς, ἡ δέδοκατα, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα. LRM

269 τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα: οἷα ὅτι μάλλον ἠδικοῦσθην ἤπερ ἠδίκησα. L

271 ὡστ' εἰ φρονῶν ἐπρασσαον: ἄκων μὲν, φροσῶν, ἔδωκον· εἰ δὲ καὶ ἐκῶν, προπαθῶν ἠμυνάμην· ὀηλῶν δὲ διὰ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγενήθη. ὡστε δύο μοι, φροσί, βοηθεῖ ἢ τε ἄγνοια καὶ τὸ προπαθῶντα ἀμύνασθαι. LRM

273 ἰκόμην ἔν' ἰκοιμην] τὰ τοῦ πατρῶου γόνου λέγει ὀδόν. LRM

274 εἰδῶτων] φρονούντων. ἡ γεννώσκότων με ὅτι παῖς ἤμην αὐτῶν. RM

277 καὶ μὴ θεοῦ τιμῶντες: ἐπεὶ κατὰ πωδύχρηστον ἐηλυθῆναι φροσί καὶ γνώμην θεοῦ. μὴ ἐναντία τῶν τῶν τοῦ θεοῦ ποιεῖτε. LRM

280 φροσῆ] ἐκφροσῆν. L

281 μῆψα γενέσθαι φωτός: ὁ βούλεται λέγειν, μῆδένα διαφροσῆν ποτε φῶτα ἀνόσιον εἰς ἀποθῶπτος: ἀνόσιον ἐν ἀποθῶπτος, ὡς τὸ "δικαιοτάτος κερτασῶν" [A 832]. φροσῆν δὲ ἀπὶ τοῦ ἐκφροσῆν. LRM

282 ξὺν οἷς σὺ μὴ κἀλυττε: ἀπὶ τοῦ μὴ περικαλόμην θεοῦ καὶ Ἀθήνας. οἷον, ἀνόσια πῶδρτων μὴ ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας. L

284 ἐλέγγων] ἀσφαλιῆ. L

285 ἴσου] σῶζε. L

287 ἰερός] καθαρός. L

καὶ φέγων δηησαν ἀστοῖς: ἐδεῖ γὰρ [v. 607 ss.] ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἔγθρα πρὸς Θηβαίους, ἐν ἡ κκατηήσουαν αὐτῶν διὰ τὸ τὸν τάφρον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίους τυγχάνειν. ἦν γὰρ τι λόγιον, ἐν ἡ ἄν ταρῆν χῶρα, ἐκείμην μῆδὲν κακῶν πείσεσθαι ὑπὸ Θηβαίων. LRM

281 cfr. sch. in EUR. Ph. 531, sch. AD in A 832, sch. in DION. THRA. (Hilgard) p. 374. 3, 379. 9, 536. 32 284 SU. 287 infra 354, 388, 457, 1156, sch. in ARISTID. ὑπερ τῶν τεττάγων 12 (Dind. II 560)

8 s. καὶ ἄλλως: ὡστε δόμος φ. RM 10 τὰ] τῆν L 11 εἰδ... με om. MI 16 εἰς om. L ἀνόσιον μὲν ἐν RM 25 τῶν om. L 26 Αθηναίους L 27 ὑπὸ θεῶν L, παρὰ θεῶν RM, corr. Elms.

292 τὰ θυμῆματα] εἶπεν γὰρ σφίξεν τὰς Ἀθήνας. L

293 λόγοι γὰρ οὐκ ἀνόμιαστα: ὅσα εἰρητὰ σοι ἐβουλήματα περὶ τῆς σω-
τηρίας τῶν Ἀθηναίων. LRM ἀρκεὶ δέ μοι, φησί, τὸ τοῦς ἡγεμόνας μου
περὶ τούτων σκοπεῖν. L

294 βραχέσι] εὐτελέσει. L

297 εἰ τῆ οικονομίᾳ ὥστε μὴ διατριβὰς γενέσθαι, τίς δὲ καλέσων ἔσται. LRM

301 τὸ νόμιον αἰσθητὰ τὸ σὸν] τὸ γὰρ ὄνομα Οιδίποδος πανταχοῦ. L

303-4 εἰκόσ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἀνηκούστων καὶ ἔτερον μεμνημένα. ὁ γὰρ ἀνε-
λήλυθὼς ποτέτερον οὐδέτω μεμνηθήκει ὅστις ἦν· τῷ γὰρ χορῶ πρῶτόν
ἡμολόγησεν. διὰ μέσου τὸ θάσσει. LRM

305 τὸ πρὸ γὰρ] διὰ τὰς πράξεις, οἷον τὴν Σφίγγα καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πέπρα-
νται. LRM

307 κλύων σου] ἕλτει ἢ περὶ, περὶ σοῦ κλύων. L

309 ὁ γὰρ ἀνάθος αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἔστιν <χρησίσιμος>. L

15 φίλος] ἀπὲρ τοῦ χρησίσιμος. L

311 ἢ [ταμίη] πρόσεισι, τὰ κατὰ τοὺς ἀρχοντας ἀπαγγέλλουσα παιδὰς τοῦ
Οιδίπου πῶς ἔσχοι. LRM

312 ἡμῶν ἄσσοι] ἀπὲρ τοῦ πρὸς ἡμᾶς. L

313 ἡμῶν ἄσσοι] λέγει δὲ ἀπὲρ τῆς μεγάλης. L

314 κλητὴ πρόσωπα Θεσσαλίας: καὶ γὰρ πρῆστοι ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῆλοι,
ὡς καὶ Καλλιμάχος [fr. 304 Pf. = 137 Kapp.]

ἀκριβὲς δὲ οἱ κρηναῖη νέον Αἰμονίηθεν

μεμβλωκὸς πῆλημα περὶτροχὸν ἄλλακα ἔκτειο
εἶδος <ἐνδίοιο>. LRM

294 SU. in v. βρυγγυθίας 297 cfr. 28 cum adn. 309 SU. 312 HE;

μετ.: SU.; sch. in ARISTOPH. Pac. 73, PAROEM. (Diogen. I 59, Apost. I

79. Grgs. Cypri. II 24): quae apud Hesy. leguntur ita sunt ordinanda: ἡ Σικ.,

ἀπὸ μέγους· ἡ μετ.: 313 SU.; cfr. EUST. 803, 1

2 ἴσα RM 6 εὐ] ἐν RM 10 μέσου δὲ L 14 suppl. Su. 16 πρόσεισι

RM τοῦ Ol. om. RM 20 σκαστή R, σκαστὸ M 21 ἐξ. δὲ L, ἐξ. μετ RM

22 θρασυαὶ RM 24 εἶδος ἀκριβὲς δὲ οἱ (ἀκριβῆσιν L) codd., vocem εἶδ. tertio inci-

pianti versui restituit Toup αἰμητήθεν L, αἰμητήθεν RM 25 πέτρων L, πέτρο-

χον RM, corr. Su. in v. πῆλ. περὶτροχ. 26 ἐνδίοιο ex Hesych., in v. εἶδος ἐνδ., vocem sit

κνη] περιεφραδαία. L

316 ἀπὸ ἔστιν ἢ [ταμίη]; ἄρα οὐκ ἔστιν; L

319 τὸ ἐξῆς, φασὶν ἀποστρέφουσα. L φασὶν δὲ ἀπὲρ τοῦ φασὶν ὡς. LRM

320 σημάθει] εἰς γνώσιν με ἐφέλκεται. LRM

323 αὐθῆ] ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστι μωθεῖν. LRM

326 τὸ ἐξῆς, εὐδοῦσα δευτέρων. LRM

329 δουρῆ] σοῦ καὶ Ἀντιγόνης. L

330 τροφα] ἡμῶν, δηλονότι. L

331 ἔμοῦ τρέτης] οἱ γὰρ περιεφραδαίοντες τὴν αὐτὸν τρόπον τῶν περι-

εφραδαίωνων. ἰδιόδητος εἶπεν ὡς ἑαυτῆς τρέτης θηγάσσει, εἰ μὴ ἄρ-

πρὸς τὸ θυσάθλια ὑπετήτηκεν. LRM

332 σῆ, πάρεθ, προσηθία] ἀπὲρ τοῦ διὰ τὴν σῆν πρόνοια. LM

335 ποὶ νεανία ποιεῖν;] ποῦ τοῦ ποιεῖν εἶσιν; L

336 δευρὰ δ' ἐν κείνοις τὰ πῆν] πῆν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δευρὰ ἔστιν. L

337 ὦ πάντ' ἐκέλευ: διαβάλλει τοὺς Αἰγυπτίους ὡς παρὰ τὸ πρῶτον

δαιτωμένους καὶ γυναικάς καὶ ἀνδράς. Νυμφόδοχος [HGF II

P. 380] ἐν τῇ τῶν Βαβυλωνίων γράφει οὕτως. "ἔθεα δὲ τὰ μετ'

ἐναντίας τὰ δὲ ὁμοίως χθῶνται τοῖς Ἑλλήσι· τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς

πρῆστοις τοὺς νεωτέρους, ὁμοιότητος καὶ ἡμῶν διακοδοῖ, τῶν

δ' ἄλλων οὐδέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἑλλήσι οἱ μὲν ἀνδρες κατὰ τὴν ἀγορὰν

οἰκονομοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ δὸν μένουσαι ταλασιουργοῦσιν· ἐκεῖ δὲ αἱ

μὲν γυναῖκες ἐν ἀγορᾷ περὶστατοῦσαι κατηλέουσιν, οἱ δὲ ἀνδρες κατὰ

τὴν οἰκίαν ὑπάκουουσιν. ὁ γὰρ Σέσωστις ἐβηλῆται τοὺς ἀνδράς βουλό-

μενος, ὅτε μεγίστης χῶρας γεννημένους καὶ πολλοὺς ὄντας, ὅπως μὴ

320 SU. 337 cfr. HEROD. II 35, 801

3 προστ. codd., ut in textu, quem corr. Dind. 4 μοι RM 10 ἰδιόδητος

δὲ L, καὶ ἄλλως ἰδιότ. RM 11 θυσαθλία Tr. ἀπρητ. Tr. et Schneidewin (N.

Jahrb. f. Phil. u. Pädag. LXVII [1853], 507): fortasse θυσαθλία τροφᾶ (v. 330)

interpres legemat 15 οἱ αἰρητήθεν τοῖς Αἰγυπτίοις Σέσωστις schollio pnaepo-

suit RM 16 Νυμφόδοχος (-π- R) RM Νυμφ. δὲ L 18 ἐναντίας L (qua-

propter ὁμοίως in dnois mutatare Lasc., Elms., Pap.) γὰρ om. RM 19 ἡμῶν

καὶ codd., corr. Lasc. 21 μένουσαι RM ἐκεῖ μὲν RM 22 ἐν τῇ ἀγορᾷ

- συσταφέντες ἐπὶ ἰσομοίῳ δὲ μήσσοι, τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα ταῖς γυναιξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνους προσέταξεν, ἵνα μὴ μόνον τῶν ὀσίων στερηθέντες [ἀοιμῆως], ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες, ἀοιμῆως ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι καταμύσσοι· ὅθεν τοὺς μὲν ψιλῶς εἶπαι, τὰς δὲ ἀνίπει τὰς τρίτας προσέταξεν. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέγειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠγάγκασεν. ἔπειτα δὲ τοὺς μὲν καθήμενους, τὰς δὲ ὀσθῆς ἐστῶσας σὺρειν, καὶ τοὺς μὲν δὴ ἰμάτια περιέβαλεν, τὰς δὲ ἔν, ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδευμασὶ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθηλῶνει, ὁ καὶ Ἀνδρόϊς ὑστερον συμπρασεῖν φασιν." LRM
- 10 340 αἱ δὲ στήνοισι αἱ ἀδελφαί. ἦ αἱ γυναῖκες. L
- 349 ἠγλῆτος] ἀνυπόδητος. L
- 354 μαρτεῖ ἀγούσα: ποῖα μαρτεία; ὅτι ἔπου δ' ἄν ταφῆσεται, σωτήριος ἔσται τῇ γῆ ἐκείνῃ. LRM
- 362 τὸ ἐξῆς, ζητοῦσα τὴν στήν τροφῆν, ἀπὲρ τοῦ τὴν δίαιταν. LRM
- 2 363 τὸ ἐξῆς, δις γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν. LRM
- 367 ταῖν μὲν γὰρ αὐτοῖς: πρῶν ἦσαν σκοπήσαστες τῶν Κρέοντι παραχωρηῶσα τὴν στήν βασιλείαν. LRM
- Κρέοντι τε] ὁ τε πλεονάζει. L
- 369 σκοποῦσι] μετοχή ἔστιν, οὐ ἔφημα. LR
- 2 371 ἀπτηροῦ] ἀμαστωλοῦ, μασῶς. L
- 20 373 λαβέσθαι] ἀντιλαβέσθαι. LRM
- 375 τὸ γ παρῄχεται ὅτι προσβύτερον φησι τὸν Πλοκύνειον. LRM
- 340 SU. 349 SU., HE in v. πηδύπος 371 SU. 375 cfr. sch. in EUR. Ph. 71

1 ἰσομοίῳ καὶ αὐτάγκειαν (-αγοῖαν R) ὄγ. φοβηθείς RM 3 del. Tr., ἀναγκαιῶς στεργθέντες Lasc. ἀθεῖ.] γαυνωθέντες RM ἐν οἷς ὑπάρχουσι RM 4 καταμύσσοι RM 6 ἀναγκάσαι L ἔπειτα τοῖς RM 7 ὀσθῆς L (cfr. tamen Herod. II 35: οὐδέσσι... ὀσθαῖ... κατήμενοι) ὅσο codd., cfr. Isocr. Panth. 100 8 αὐτῶν om. RM 9 Ἀνδρόϊς RM 12 ποῖα μ. om. RM 14 s. haec propterea pessimum data in RM: κατακοιμῆς (om. R) τροφῆς (om. R): ἀπὲρ τοῦ δίαιταν τὸ ἐξῆς ὡς ἐπιτηδύσασ δις γὰρ τὴν στήν τροφῆν οὐχὶ βούλομαι 17 στήν om. RM 19 μετὰ. ἐσ. τὸ σκοποῦσα, οὐ ἔφημα, ἀπὲρ τοῦ ἐκείνους R 22 in mg. γ L προσβύτερον RM

- 378 κολῶν Ἄγρος] πολλαχοῦ τὸ Ἄγρος κολῶν φησι, καθ' ἑνὲ καὶ ἐν Ἐπιγούροις [fr. 188 N.² = 190 Pears.]
- τὸ κολῶν Ἄγρος οὐ κατοικήσονται ἐπὶ"
- καὶ ἐν Θαιμύδα [fr. 221 N.²; cfr. 242 Pear.]
- ἐκ μὲν ἄρα Χθονίου ποτιμύσσοι ἐρχεθε κοῖτον
- Ἀντόλοχον, πόλεων κτείων σίνων Ἄγρει κολῶν. LRM
- "Οἴμηρος [δ I]
- "οἱ δ' ἔσαν κολῆν Λακεδαιμόνα". L
- 380 ὡς αὐτίξ Ἄγρος: ὡς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄγρος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρία ὑποτάξων τὸ γὰρ τιμῆ ἔσθ' ὅτε πρόσστιμον ὀηλοῖ. "Οἴμηρος [Γ 288]
- "εἰ δ' ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πιρίαιμος".
- ἐκότερον δὲ ἦ ἀπὲρ τοῦ καὶ ἔσθι. τὸ ἐξῆς οὕτως: ὡς αὐτίκα ἦ τὸ Καδμείων πέδον τιμῆ καθέξων ἦ τὸ Ἄγρος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, τουτέστι ἦ τὸ Ἄγρος ὑπὸσταν τῇ ἐκείνῃ, ὡς προσβύσσοι τῶν Ἄγρειων τὰς Θήβας καὶ κατὰ τοῦτο ἐπιδόξων γενησομένω. LRM ὑπερβατόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως: ὡς αὐτίκα ἦ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄγρος οἴσων, ἦ ἐπὶ μέγα αἰθέριον, ἦ τὸ Καδμείων πέδον τιμῆ καθέξων. ἀλλὰς γὰρ ἀκούειν τραχύτερον. LRM
- 382 ταυτὶ οὐκ ἀδελμῶς] οὐ μέλει λόγων προκόπτοντα. L
- 386 ὄρα] φροντίδα. L
- 388 τοῖσιν αὐτοῖς: οἱ ὑπομηματιστάμεινοι γράφουσιν οὕτω "χρησιμῶς τοιοῦ-

380 πρόσστιμον: cfr. sch. A in Γ 286, P 92 (Aristar.) 388 cfr. 287

1 φασὶ L, φησι iam Robert (II 92) voluerat, hexametros, ionicis scabentes vocibus, certamini Musarum et Thamyrae vindicans; utriusque poseois nomina mutatis sedibus scribere iusserat Kirchoff, renuente Bergkio (apud Nauck²): Pearson post vocem Θαιμύδα Sophoclea verba excidisse, quae autem legitimus cyclico tribuenda esse poetæ existimat 3 κατοικήσαστα codd., corr. Blaydes ἐπὶ δὲ RM 4 Θαιμύδα codd., corr. Lasc. 5 μὲν ἐπιχότων codd., corr. Wll. (Hom. Ulter. 345, 26), scholio ad τ 432 nisis 6 σίνων om. RM 7 s. "Οἴμηρος κτλ. om. RM 9 et 14 βιβῶν L 13 τὸ δὲ ἔ. L, τὸ δὲ ἔ. M 15-16 τῇ ἐκείνῃ... γενησομένων om. M 15 προσβύσσοι L, corr. Tr. 16 γινόμενων L, corr. Lasc. ὑπερβατόν om L 18 καθήζων RM ἄλλως κτλ. om. R

τοὺς γέγονε, ἀποτέγω ἄν ὁ Οὐδέσιος προόθηται, τοῦτον χερεῖν, καὶ
 χάρις, κατὰ κοινὸν τοῖς Θεβαίαις, οὗ ἐστὶν αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἰ-
 τίας ἔσθ' μη' θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χάριτος. ββουλόμην δὲ αὐτοῦς μα-
 τυρῶν χερίσασθαι ἢ συγγραφέως ἢ ποιητοῦ. L.RM
 5 390 εὐνοίας χάρις: ἐν τοῖς ἀναγκαιότεροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται εὐνοίας
 χάρις, δ καὶ οἱ ὑπομνηματιστάμενοι ἀξιοῦσιν. εὐνοίαν δὲ φησι τὴν εὐθέτει-
 αν, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιργύνοι. [Fr. 119 N. 2 = 122 Pear.]

ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
 εὐνοίαν ἀρκεῖ. L.R

10 ἵνα εὐνοίης αὐτοῖς. L

392 κἀτίη] δὴναμιν. L

395 γέγοντα δ' ὀρθοῦν: τὸν ἑταξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γῆρα ὀρθοῦσθαι
 ἀδύνατον. L.R

φλαυθον] χαλεπόν. L

15 399 στῆσιωσι] κατοικίωσασι. L

ὄπως κγατῶσι μὲν σοῦ] ἀπὶ ὅπως σχῶσι σε. L

401 κειμένον] ἀπὶ οἰκονήτος. L

402 κείνοις ὁ τύμβος: ὁ τύμβος θυστεργῶν ὁ σὸς κείνοις βαγύς. ἀπὶ τοῦ ἐπὶ
 ἔτης σοῦ θαιτρομένου θυστεργήσουσαν ἔκεινοι. L.RM

403 κἀνευ θεοῦ: οἶον, πῶς ἂν τις ταῦτα δύνατο μαθεῖν ἀνθρώπος ὡν, θείας
 ὠνόμεως χάρις; L.RM πέταγμα. ὁ καὶ ἐπίσταται ὅτι Πυθόχρηστον
 ἔστι τὸ λεγόμενον. L

404 προσθέσθαι] ἀπὶ τοῦ κατοικίωσασι. L

405 χάρις] τῆς Θήβης. L

390 HE., SU. in v. εὐνοία 395 SU.

1 ὅτι δὲ. RM τούτων RM 2 κατὰ τὸ κ. RM 3 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς
 χάριτος αὐτῶν RM αὐτοῖς RM 5 ἑμοῖς ἀναγκαιότεροις τῶν ἀντιγράφων γρά-
 φαι ἐπιόσας χάρις R of ἀναγκαιότεροι τῶν ἀντιγράφων qui sint, v. apud THEOPH-
 SON-JERB. Facsimile of the Laurentian Sophocles p. 21, n. 3 6 οἱ om. R
 φαι L, om. R ἀσβέται R, εὐθέται Su. 8 ἐπὶ codd., corr. Laoc. βλα-
 σται L, βλαστῶν R, corr. Laoc. μιαν λ. om. R 13 ἀδύνατον hic omisit et
 post vocem θυστεργῶν (402) scripsit RM 18 τὸ ἐξῆς, ὁ τύμβος RM 19 σοῦ
 om. RM ἐθῶν. RM θυστεργῶσιν RM

μηδ' ἐν' ἂν σαυτοῦ: μηδὲ ἔσθ' σε ὄπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσιάζη. λέγεται τὸ
 ἔσθ' ὄρημα. ἢ ἀπὸ καινοῦ τὸ προσθέσθαι. L.R
 406 κατασκευάσι] οἶον, ἐν Θήβης με χύσουσιν; L.R
 407 τοῦμφολον αἶμα] ὁ πατρῷος φόθος. L
 408 εἰ οὐ θάπτουσι με ἐν Θήβῃ. ὁ δὲ μὴ πλεονάζει. L.RM
 409 βάθος] διὰ τὸ μὴ κατασκευεῖν σε. L

410 ποίας φανεύσης: ποίας αἰτίας γενομένης βλαβήσονται; ἀπὶ ὑπὸ θεῶν,
 ὑπὸ Ἐργῶν ἢ ὑπὸ τίνος; L.RM

413 παρὰ τῶν θεῶν κλύουσα. L

414 ἐπ' ἡμῶν] ἀπὶ τοῦ δι' ἐμέ. L

415 ὡς φασιν] οἱ θεῶσι. L

422 ἐν μηδὲν ἐτέγω τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαλεῖ τῆς μάχης; ἢ ἐν ἐμοί. οἶον,
 μηδὲς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλῦσαι τὴν ἔσθ' αὐτῶν ἢ ἐγώ. L.RM

424 κἀπαναίονται] κατ' ἀλλήλων ἐπαιδουσαν. L.RM

425 εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσία γένοιτο, οὐδὲ εἰς αὐτῶν ἴσθαι. L.RM

430 αὐτοῖν ἐπέμφοθην: τὸ ἐπ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐτήρησαν. ἐπὴν γὰρ αὐτοῖς
 τὸ ἐπ' αὐτοῖς τοῦτο πράξαι, ὡς αὐτάδικως κεκολασμένου τῇ πηρώ-
 σει. L.RM

431 τοῦτ'] τὸ ἐξοργισθῆναι. L

436 τοῦτου τοῦ ἔδωτος οὐδέεις με ἐπιόει ἀπολαῦσαι. τοῦ ἀποθανεῖν δὲ φη-
 σιν. L.RM

437 ὅτε ὁ θυμὸς ἦν πέτερος. L.RM

438 ὅτε ἐκείνοι ἐγνώσαν πέφαντα με <τὸν θυμὸν> L.RM

443 οἶον, ἀντιλογίας βραχείας, ἦν ἔδει ποιήσασθαι αὐτοῖς ὑπέγ τοῦ πατρῶς
 δωακομένου τῶν Θεβῶν. L.RM

448 τὸ δ'] ἐκείνοι δέ, οἱ ἀρχερες. L

450 τοῦδε συμμαχου] ἑμοῦ. L

452 ἐγῶ οἶδα, ἐγῶ οἶδα. L

1 ἐάν σε οὐ ὄπου R 2 προσθ. R 3 ὀφουσιν R 5 εἰ] οἶον RM 7 γι-
 νομένης RM 8 ἢ ὑπὸ 'E. RM τῶν RM 12 μήτε ἐν μηδ. RM 13 τὴν
 μάχην καὶ τὴν ἔσθ' RM 15 ἴσθαι om. RM 16 ἐτήρησαν RM 17 τὸ
 ἐπ' αὐτ. secl. Pap. 20 δὲ] με RM 22 ὅτε om. RM, qui haec cum proximis
 (438) continxit ὁ om. L 23 πέφαντα codd., corr. Laoc. suppl. Laoc.
 24 ἦν om. L 25 διωκόμενος RM

457 εἰ ἕμεις συμβέβηθε μοι, (τῷ) ἑαυτῶν συμβέβηθε. χρησιμὸς γὰρ ἦν
ὡς εἰ Ἀθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοιτο αὐτοῖς ποτε
σωτήρ πολιορκουμένους ὑπὸ Θηβαίων, εἴτε κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν
πόλεμον, εἴτε καθ' ἕτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ
Σφοκλέους περὶλάσθαι ἐπὶ θεσπευείᾳ τῶν Ἀθηναίων· πολυαχθοῦ δὲ οἱ τρα-
γικοὶ χαρίζονται ταῖς παρτίσιν ἔνια. LR.M

458 πρὸς] σὴν. L

462 ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς· ὅτι δὲ σῶξεν ὑπισχυῆ τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι σοὶ βοῦ-
λομαι τὰ χρήσιμα. Ἀττικῶς πᾶσι τῇ συντάξει, καὶ πιθανῇ λουπὸν ἢ
χάρις τῶν ἐγγυαρίων ἀνδρῶν· παρανοοῖσι γὰρ αὐτὸν καθαροῦ τυχέην,
ἵνα ἦττόν πως ἐπαγῆς φαίνοιο. LR.M

465 προξένει] ὡς φῆς, προξένει μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα· οὐ γὰρ ἀκνήσια
τελείν. LR.M
προξένει] λέγε. L

467 καὶ κατέστρας· καθέκτευσας, μετὰ ἐκστηρικῶν ἀρτίκου. ἐὰν δὲ γράφηται
κατέστρας, οἷον ἐμπειροειρήνης, ἀνεστράφης, ὁ καὶ πιθανώτερον· δι'
αὐτὸ γὰρ τοῦτο προστράσανον· αὐτὸν καθάϊσεσθαι, ὅτι εἰς ἄβαστον ἐπέβη
τόσον τοῦ ἰεθοῦ τῶν Σελωνῶν. LR.M
κατέστρας] κατεβίτευσας. L

469 πρῶτον μὲν λέγας· ἐξ ἀναίτου πηγῆς ὕδατος ἀρῶσαι καὶ οὕτω χάσας ταῖς
θεαῖς πόλιν αὐτὸ τῶν κρητῆρων, πλήσας αὐτοῦς ἀπὸ τοῦ ἀντληθέντος
ὑδάτος. LR.M
471 ἀντί, καὶ ὅταν ἀρῶσωμαι, τί προξέω; LR

457 cfr. test. ad 92, 287 465 SU. 467^s SU. in v. κατέστρων πέλον

1 ἕμεις συμβέβηθε RM, ὕ. συμβαλεῖσθε voluit Lange (ap. Pap.) μοι... συμ-
βέβηθε om. RM suprl. Pap., ἑαυτοῖς P1 φα. συμβαλεῖσθε dubitanter Pap.
2 γένωνται L ποτε om. RM 6 τοῖς παρτάσιν RM 8 σῶξαι ὑπισχυέται RM
βοῦλομαι om. RM 9 ἀττικῶς δὲ L 10 καὶ καθαροῦ. RM 15 in la. κατέστ-
ρας L ἐκτερας RM 16 κατέστρας L οἷον κατεβίτευσας ὁ καὶ πῶθ. L
17 κελύουσιν ἀντῶ L 18 τόσον om. RM 21 ἐξ om. RM ἀρῶσαι (-p̄- RM)
codd., corr. Lasc. 22 τοῦ κρητῆρος RM alterum ἀπὸ secl. Pap. 24 ἀντί
om. R ποιήσω R

472 ἀπόδος εὐχέματος· ἐπὶ τῶν Δαυδάων ἢ ἀναφορὰ, περὶ οὗ Φερεκίδης φησι
οὕτω [Fr Gr Hist III, 146] "Μητρίονι δὲ τῷ Ξερχέως καὶ Ἰσινόῃ γ γ
νετα Δαυδάος, ἀπ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται Δαυδάοι Ἀθήνησ". LR.M
εὐχέματος] εὐπαλάμου. L
εὐχέματος] εὐπαλάμου, κατὰ τὴν μετάληψιν. LR.M

473 καὶ λαβὴς ἀμφοιστόμου· τὰ ὅσα ὦν ἔστι λαβέσθαι ἀμφοτέωθεν. ἀμφ
στόμου δὲ τὰς ἐκατέωθεν ἐστομωμένους, ἢ διὰ τὸ ἐκατέωθεν τοῦ στο-
ματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρόσωπτά τινα θηρίων ἐκατέωθεν ἔχουσα
ἔσων καὶ τῶν κρητῆρων τὴν κρητῆρ. LR
λαβῆς] ὠτία. L

ἀμφοιστόμου] διὰ τῶν προτομῶν. L
οἰσπόκω μαλλῶ· στολισμῶ ἢ κοχλιασμῶ. (τὸ χ) ὅτι στέμματα ἔλεγον κ
τὰ ἔργα. LR καὶ παρ' Εὐδοκίῃ [Or. 12]

"ὃ στέμματα ἐγγασ' ἐπέκλωσεν". L
οἰσποτόκω] οἰσπόκω
μαλλῶ λαβῶν] ἔδωκ στέμων. L

477 χάσας χέασθαι στάντα πρὸς τῶν· πρὸς τὴν ἀνατολήν· καὶ γὰρ ὅθ' καὶ τ
ἐκθύσεις πρὸς ἧλιον ἐποιοῦντο, καθάστερ καὶ ἐν Ἡλέκτρα (424 s.)
τοιαυτὰ του παρόντος, ἦνίχ' ἧλίῳ
δείκνυε τοῦτο, ἔχλων ἐξηγουμένον.

472 PLAT. Ion 533a, DIOD. SIC. IV 76ⁱ 472^s interpreti qui εὐπαλάμ
scripsit vetus observata est fama, qua non Μητρίων sed Εὐπαλάμος Daedalum ε
nuit ([APOLLIOD.] III 15, 8, sch. in PLAT. Remp. 529b et Aleib. I 121a, SU.
PH. in v. Πτόκος λέγει, SERV. in Aen. VI 4, HYGI. 29, 244, 274) 473 S
475 cfr. EM 303. 33, sch. in OT 3 et in EUR. Or. 12 477 HE. in v. π
ἔω, sch. in ARISTOPH. Achar. 961

1 ἐπὶ δὲ RM, qui neholion 472^s huic praeposuerunt 2 μητρίῳ L, -ου R
corr. Mueller (HGF I 97) ἰσινόης RM 3 ὅ] δὲ RM δαυδάοι L, -ῶ
RM, corr. Lasc. 5 ἀπαλάμου RM 6 ἀμφοτερ. om. L 8 τὰς] τὰ R
13 ἦ] καὶ L ὅτε (an ὅτε voluit!) RM; (τὸ χ) supplevi, quod hoc σημε
veteres grammatici tunc quoque appingere solebant cum aliqua vox peculit
quadam vi esset usurpata (cfr. Römer, Abh. bay. Ak., philos.-phil. Cl. XI
657 ss.); Atticorum autem proprium fuisse interdum voce στέμματα uti cum ἐ
indicare vellent, Etymologicum M., 303. 34, nos docet 18 ὅθ' καὶ ἦδη
19 ἐχλύεις RM (necon sch. in Aristoph.) 21 om. R

καὶ οἱ τοὺς καθάραμους ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἔω ἱστῶνται. LR

Κρατῖνος ἐν Χείρωνι [fr. 232 K.]

ἄγε δὴ πρὸς ἔω πρῶτων ἀπάρτων ἴστω καὶ λάμβανε χεραῖν
σχῆον μεγάλῃν. L

πρὸς πρῶτην ἔω: ἀντι περὶ τὸν ὄρθρον. L
[ῥω] ἀνατολήν. L

478 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κρητῆρων χέω; L

479 τρισσὰς γε πηγάς: ἀντι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν. L
τὸν τελευταῖον] τὸν ὕστερον κρητῆρα. L

18 481 ὕδατος, μελίσσης: ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ τοῦ ποιούμε-
νον καὶ ἐν Ἐργασταῖς [fr. 159 N.² = 155 Pears.]

γλώσσης μελίσση τῷ κατεργηκότητι.

βούλευται λέγειν τὸ μελίκατον. LRMM

μελίσσης] μέλιτος. L

15 λέπει ὁ καὶ. L

μηδὲ προσφρέσειν μίθου] δάουρα γὰρ αἱ θεαί. L

482 ὅταν δὲ τοῦτων γῆ: ὅταν δὲ τὰς γῶδς γέωικεν ἐπὶ γῆς, τί γῆν με ὕστερον
δοῦσας; LR

483 τοῖς ἐνέαι: τοῖς ἐνέαι τιβεῖς κλιῶνας ἔλατας, ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς. LRMM

20 485 ἠθέως ἀκούσασμαι τῶν εὐχῶν] μέγιστον γὰρ ταύτας μάθεῖν. LR

486 ὡς σφας καδοῦικεν: ὡς καδοῦικεν αὐτὰς Εὐμενίδας, οὐτως αὐτὰς καλῶν
καξευμενῶν καὶ Ἰάεως ποιούμενος, ἔκτενε αὐτὰς δέχεσθαι σε τὸν ἔκτενη
ἐπὶ σωτηρίᾳ. ἀπὸ τῶν στέρνων ἀντι μὴ ἔξ ἐπιτολῆς ἀλλ' ἐνδι-
θέτως. LRMM

481 μελίσση: cfr. EUST. 1668, 23 481^a cfr. 100

1 καθ. δὲ L ἱστῶντο R 7 ἐπὶ τῶν cod., corr. Mein. 10 ἀπὸ γῶδ L
12 καὶ μελίσσης RM, μελίσσης L, correx. Blaydes et Ellendt (apud Pearson),
γλώσσαι μελίσση Wecklein (Berl. Phil. Woch. 1890, 656) κατεργ- RM 13 βοῦ-
ἀρτα δὲ L 17 ἐν τῇ γῆ τὴ χεῖρ με δοῦν R 19 ποιούσας εὐχάς M 20 εὐχο-
μενῶν R 21 s. οἴτως... καξέω. om. RM 22 ἐξευμενίδων Tr., eumque secutus
Br., frustra, ut opinor, cum haec a seniore homine manent, qui ἐξευμενῶν, non
esse creditit Ἰάεω RM 23 ἀπὸ] ἐπὶ codd., corr. Elms. ἐπιτολῆν L, ut
videtur, ἐπιτολῆς RM, corr. Tr.

488 οἶον, ἢ σὺ ταῦτα ποιεῖ, ἢ ἄλλος τις ὑπέρ σοῦ ταῦτα ποιεῖτω. LRMM

489 ἀπυρτα φωνῶν: ἀνήκουστα, ἀντι ἠρέμια καὶ συντόμως. L τοῦτο ἀπὸ
τῆς δουλιότης θυσίας ταῖς Εὐμενίαι φησί. μετὰ γὰρ ἥσυχίας τὰ ἱερά

[HGFI III 130 = fr. 49 Preller.] ἐν τοῖς πρὸς Ἐγαροσθένην φησὶν s

οὔτω "τὸ δὲ τῶν Ἐπαταριδῶν γένος οὐ μεταέχει τῆς θυσίας ταύτης". εἰτα

ἔφησ' "τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδα, ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς Σεμ-
νάς Θεάς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει καὶ προδύονται πρὸ τῆς θυσίας κριῶν

Ἡσυχῶν ἱερῶν, ἦρω τοῦτον οὔτω καλοῦντες, διὰ γὰρ εὐφημίαν τ οὐ τὸ
ἱερῶν ἐστὶ παρὰ τὸ Κυκλώπειον ἕκτος τῶν ἐνέαι πυλῶν". καὶ Ἀπολλοδώδωρος

[F Gr Hist CCXLIV 101] δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἱε περὶ τοῦ τῶν Ἡσυ-
χιδῶν γένους καὶ τῆς ἱεράς φησι. καὶ Καλλιμάχος [fr. 681 Pf.]

ἠηράλαι καὶ τῆσιν ἀεὶ μεληθῆδας ὄμας
ἠήτεσθαι καίεν ἔλλαχον Ἡσυχίδες. LRMM

491 ὀδράσαντι] ὡς καθαρθῆντι. L
492 ἄλλως δέ] μὴ καθαρθῆντι. L

495 οὐχ ὀδωτά] οὐκ ἐν ὀδῶ, οὐδὲ ἀπυστά. οἶον, οὐ βαδιστά μοι, οὐδὲ πρῶ-
κτερον ταῦτα λειπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τοῦ τε μὴ δύνασ-
θαι καὶ τοῦ μὴ ὀδᾶν. L

489 ἀνη- SU., An. Bk. 441, 9, An. Ba. 139, 16. De sacra Eumenidum pompa
cfr. PHILON. AL., Quod omnis probus liber sit 140 (CONR-WEND. VI 39, 21),
de Ἡσυχίαι ΗΕ. in v.

1 prius ἢ om. RM ποιεῖν RM 3 post θυσίας, φησι iteravit delevitque L
γῶδ om. RM 7 αὐτῆς RM Ἡσυχίδας RM παρὰ L 8 χορῶν ἠσυχόεσων M,
κρίων ἢ εὐχῆ κέσων R 9 γῶδ] τῆ Tr., γούν Lasc., delet Robert (1 42); aut, Para-
gorgio praecunte, post εὐφημίδων hīare sermonem censendum est aut verba
διὰ γῶδ εὐφ. secundanda sunt, quae a recentiore nescioquo interprete veteri sint
obtrusa scholio: hoc, tamen, minus existimo veri simile 10 περὶ τὸ RM Ἀι-

δύωνον L, Κλυδωνον RM (fortasse e κλύ-), corr. O. Mueller (apud Dind.) 12 ἱε-
γείας Bentley, ἱεράς πομπῆς Herm. (apud Dind.), ἱεράς ἠσυχίας Robert (1 43)
φησι ante γένους R, om. M 13 ὄρας L, πομπῆς RM, corr. Turm. 14 ἔλα-
χον RM ἠσυχίδας L 18 s. τῷ τε... τὸ καὶ codd., corr. Tr.

497 σφῶν δ' ἢ ἴτερα: εὐρήκεσαν γὰρ ὅτι καὶ ἄλλω ἔξῃν ὑπέδ' αὐτοῦ τὸν κα-

βαθμὸν ποιήσασθαι. LR

499 ἐκτένονσαν] τεταμένως καὶ συντόμως δῶσαν καὶ διακονοῦσαν. L

502 οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ] ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔρπειν οὐκ ἰσχυρῶς βούλεται. LR

504 χεῖρτα μ' ἐφειθεν: χεῖρή ἔσται καὶ κατὰ συναλοιφήν χεῖρτα. ἀντὶ

τοῦ χρεῖη ἔσται, δηλοῦνται δὲ ταῦτον τῷ δεήσει καὶ ἐν Τριτοπέμῳ [fr. 542 N.² = 599 Pear.]

χεῖρτα δέ σ' ἐνθὲν' αὐτὸς οἱ. LR

10 τοῦτο βούλομαι μαιεῖν] ἔθηθα τὸ ὑδαρ ἔσται, ἠδέως ἂν εἰδείην. L

505 τοῦκτειβεν ἄλσους: τὸ ἐκτεῖβεν τοῦ ἄλσους τοῦτον ἐὰν δέ τι τοῦτων ἀγνοῆς, παρὰ τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαιήση. σπάνων γὰρ φησὶν ἀντὶ τοῦ εἶ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοοῖς περὶ τῶν τόπων. L

508 τοῖς τεκοῦσι γὰρ: ὅταν τις ἐπέδ' ἰονέων ποιῇ, μὴ ἠγείσθω πόνησ' εἶναι τὸν κάματον. LR

510 δεινὸν μὲν τὸ πάλαι: τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσεως, ὃ χωρὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα καὶ φησὶν· τὸ ἐπεγείρειν μὲν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβῆντα, δυσχερὲς· ὁμως δὲ μαιεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς τηρηώσεως· καὶ ἔστι παθητικά. Καλλιμάχος [fr. 682 Pf.]

τὶ δάκρυον εὐδον ἐγείρεις; L

30 512 τὶ τοῦτο] οἶον, τὶ βούλει τυθεῖσθαι; L

τὰς δειλαίας ἀπόρου: περὶ τῆς ἐγκυμμένης σοὶ ἀλγυθόνοος ἠδέως ἂν πυθολύμην· ἐξέθεν δὲ ἢ περὶ. LR

25 515 μὴ πρὸς ξενίας: μὴ πρὸς τῆς ξενίας, ἀναπτύξης μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα· ἢ οὕτως μὴ τὰς προξενίας σου ἐστὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάνης, οἴωνεῖ, μὴ

508 SU. in v. τέκεα εἰ τοῖς τεκοῦσι 510 SU. in v. δεινὸν

1 ὅτι om. R ἄλλως Lq, ἄλλως P, (1) corr. Elms. ἔξῃν R τὸν om. R
3 συντόμως L, corr. Iuntina anni 1547 6 καὶ om. L 7 τὸ δεή, L, τῆ δεή, R, M, corr. Tr. 9 χεῖρτα RM ἐθεῖν δ' L, ἐπόδε RM, corr. Br. αὐτὸς L, αὐθλοῖ R, αὐθλοῖ M; de voce αὐτὸς ab Atticis usurpata poeisis cfr. Wil., Sic. ber. Berlin, 1907, p. 872 11 in lo. τοῦ κτεῖβεν L 14 τὸς om. R 25 ἢ οὐ L, ἢ RM, corr. Elms. ὅσον ἐστὶ τὰ ἀναιδῆ ἔργα ἐπαγούρης οἶον μὴ RM

κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένσιοι φαύλων ἀκροατῆς, ἀναπτύξαι καὶ φανερωῦσαι τὰ κατὰ ἐμὲ βουλήθεες. LR

516 τό τοι πολὺ: τὸ ἀδιδάκτετον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πῆρωσαν χεῖρτῶ ἀκούσα. L

518 στρέξον, ἐκτενέω: στρέξον ἂ λέγω καὶ μὴ ἀποστραφῆς τὴν αἰτίαν εἶπειν, ὃ ἔστι προδόδεξαι με. LR

520 κάγω γὰρ] πείσομαι, δηλονότι, εἰς ὃ βούλει. L

524 ἀλλ' ἐς τί] ἀλλ' ἐς τί χωρήσει σοὶ τὰ πράγματα; L

525 οὐδὲν ἴδεις] οἶον, οὐδὲν εἶδον ἢ πόλις ἐνέθησέ με τῆ τοῦ γάμου ἄτη. LR

537 ἐπιστραφῶν] σωμαθροῖσες, πλῆθος. LR

539 ἐδέξάμην δῶρον: τὸν γάμον τῆς μητρὸς, φησὶν, ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνήματος δῶρον ἐδέξάμην, ὃ μῆποτε ἀφελον λαβεῖν. ἀντὶ τοῦ εἶπειν μῆποτε ἀφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξείλετον ἐλεῖν, οὕτως εἰρηκεν "ἐπωφελήσασα πόλεως ἐξείλεσθαι". LR

547 καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσαν: τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαίῳ. ἢ, ὡς ἄλλους φρονέουσας ἀθρόως εἶμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς· οὐ γὰρ ἦδεν. LR

551 πολλῶν ἰκόνων: χρηστός ὁ Θησεύς τὸ ἦθος εἰσάγεται· καὶ ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦτο τὰ τῆς οἰκονομίας δεξιώματα. LR

558 ἀποστραφῶν] ἀφελείαν. L

562 τὸ δεύτερον ὡς ἀντὶ τοῦ δτι. LR

566 μ' οὐ] μὴ οὐ. L

567 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὧν] ὅτι ἀνδρωπός (εἰμι). L

581 προσφραδέ] ἀντὶ προσθήκη, προσδόσεις. LR

δηλώσεται] ἀντὶ δηλωθήσεται. LR

583 τὰ λοιθὸν αἰτῆ] γρ. τὰ λοιθὸν ἄρ' αἰτῆ <τοῦ> βίον. L

616 SU. 537 SU. in v. ἐπιστραφῶν 551 cfr. 28 581 SU. 583-5 SU. in v. λῆστρις

9 ἐπέθεσε RM 11 πλῆ. om. R, qui σωμαθροῖσες (sic) post μητρὸς (l. 12) habet 13 ἀφελον L ἀντὶ δέ L 14 περὶ RM ἔλ.] ἴδεν codd., λαβεῖν Tr. 17 τῷ μύσει om. R, spatium vacuum relinquens 20 τὰ om. L (cfr. sch. ad v. 28) δεξιώματα M, ἀξιώματα R 25 s. προσθήκη προσδ. δηλωθήσ. RM. 27 suppl. Elms.

584 ἡ ἀνοστων ἰσχυεῖς] τοῦ ζῆν ἢ ἐπιλέγηται ἢ οὐ φροντίζεις. LRM
 585 ἐπιταῖθα γὰρ μοι κείνη· διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσῃ·
 προσδοκῶν γὰρ σὺ ἀγγελήθησθεθα παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθῶνῶ, ζῶντὰ με
 ἠηροβοασζήσεις. LRM

586 ῥοσζὴν δὴσζν με αἰτεῖς τὸ ἐν Ἰθθῆναις θάγμα σέ. LR

602 πῶς δῆντα σ' ἀν] πῶς δῆντα οὐν, φησί, μετακείμεναστο ἀν σε εἰ μὴ ἔστι
 ὄνηατὸν κατελεθεῖν διὰ τὸ παροικιόνην εἶναι, ὃ δέ φησι· τὸ θεῖων αὐτοῦς
 ἔκτανακκάσσει τοῦτο παρῆτα. LRM

605 τῆδε πλῆγηνην χθονι] ἀντι ὑπὸ ταύτης τῆς χθονός πλῆγηνην. LRM

619 τὰ τῶν ξύθωννα] οὕτω γὰρ ἦν ἔχθρα Θηβαίους καὶ Ἀθηναίους. LRM

623 σαφῆς] ἀντι ἀληθῆς, ὡς καὶ Ὀμηρος. [A 404]
 ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν,

ἀντι τοῦ ἀληθῶς. LRM

624 τὰκῆντ'] οἶον, τὰ ἀσθητα. LRM

630 ἐφαῖεστο] ἀνεφαῖεστο· τοιοῦτὸν ἔστι καὶ τὸ πρὸς Ὀμήρω [A 513]
 καὶ εἰεστο δευτέρον αὐτῆς. L

632 τοιοῦδ'] ἀντι φίλου. L
 δοσζένος] φίλος. L

ἀνλοικώτερον δοσζένους καλοῦσι καὶ τοὺς ὀπασωδῆματο' οὐν ἐπιξενω-
 θέντας. ἢ ἐπιτατικῶς καὶ πολεμῖος φίλη. LRM

636 οὐπαρ' ἐκβαλῶν γάμον] οὐ κατασφονῶ τῆς εἰς αὐτὸν γάμου. L

οὐκ ἐκβάλλω, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐπαρτιου ὑποδέχομαι. LRM

638 σέ] τὸν χοσόν. LRM

639 ἐμοῦ στέλλειν μετὰ] εἰς τὸ ἄστυ. LRM

641 τῆδε γὰρ ξυνοσζομαι] συμπαράσζομαι ὡς σὺ βοῦλα. LR

647 εἰ δὴναο κρσσειν τῶν ἐχθῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἀν δάσζημα λέγοις τῆς
 ἐπιταῖθα διατριβῆς. LR

623 SU. 632 cfr. sch. in El. 46, EUST. 405. 45 (ex Pausania Athiscista)
 SU. in v. δοσζένος

1 ζῆν ἐπιλέγηται R M 2 τὰ μετὰ R M 3 προσδοκῶ γὰρ σε R M 5 ἐπι-
 ταῖ R 14 τὰ κῆντ'] ἐνη ἀντι τοῦ τὰ ἀσθητα R M 19 οὐν om. R M 20 ἐπι-
 σατικῶς L, ἐπιταταται R M, corr. Su. φίλοι L, om. R 22 ἐκβαλῶν R M
 26 μένων om. R 27 ἐνθάδε R

648 εἰ σοὶ γ' ἀπεσ φῆς] εἰ ἐμμένει σοι τὰ ἐπαγγελθέντα. LR
 649 τὸ τοῦδὲ γ' ἀνδρός] ἐπ' ἑαυτοῦ πεποικῆται τὴν δεῖξιν ὃ Θεσείας. LR

650 πιστώσομαι] πίστω ἐπιθεῖναι παρακαλέσασθαι. L

651 τούτου τὸ ἐξῆς ἔστιν οὕτως, οὐκ ἀν πλέον ἄλλοις ὀκτίσας με ἢ λόγω πι-
 στεύσας. LRM

652 ὀκτος] φόβος. L

653 τοῦδ'] τοῖς τοῦ χοσόν. L

655 ὀκνοῦντ' ἀνεγκη] οὐ νεμεσητὸν μοι εἰ ὑπὸ δέους ἐπὶ τὰ αὐτὰ συνεχῶς
 λέγων· τὸν φοβούμενον γὰρ ἀνάγκη ταῦτὰ λέγειν. LR

οὐκ ὀκνεῖ] οὐδένα δέδοικεν. L

658 πολλοὶ δ' ἀπειλοῖ] ἀντι τοῦ πολλοὶ ἀπθῶσται πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ
 θυμοῦ, πένητες τὸν θυμὸν καὶ τὸν καθεστηχότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύ-
 σαστο τῶν ἀπειλῶν. LRM

661 κείνης] τοῖς Θηβαίους. L

662 τῆς σῆς ἀνωγῆς] λειπει ἢ περὶ ἢ περὶ τῆς ἐπαπόδου. LR

663 <οὐδέ> πλώσσιμον· ἀοιδάββατον· δεδούκασαι γὰρ ἡμᾶς. L

668 μέχρη τοῦ ἀηδῶν· ἢ διατριβῆ τοῦ χοσόν πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χῶσας,
 αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τὸ ἴδιον ἀπαρτῶντος χαρακτηριστικόν, τὸ
 γλασφονῶν καὶ ὠδίκων μέλος. LRM

ἔνε] ὃ Οἰδίππου. LR

670 τὸν ἀεργῆττα] τὸν λεωκόγειων. L

671 μυνησεται] ἴδει. L

674 ἀνέχουσα] ἀνω ἐχουσα. ὡς ἐν Ἀνικούργω Ἀνιγύλος [fr. 126 N²]
 ἀκουσεν δ' ἀν' οὐς ἔχων,

ἀντι τοῦ ἀνω τὸ οὐς ἔχων. LRM
 ὑπέθ ἑαυτῆν ἔχουσα τὸ φουτῶν. L

649 cfr. 1329 658 SU. in v. πολλοὶ δ' ἀπειλοῖ 663 SU. in v. πλώσσιμον
 668 cfr. 17, 92 671 SU. 674 SU. in v. ἀν' οὐς ἔχων· Aeschylh verba olim
 Hesychium quoque (in v. ἀνωσ) habuisse Nauck¹ (fr. 126) verisimiliter effecit

2 ὀπ'] R ποσειτα R 4 τούτου, ἔστιν, με om. R M 8 ἐπὶ del. Tr.
 9 λέγω, γὰρ, ταῦτὰ om. R, qui verba τὸν φοβού. ἀν. λέγειν ceteris praeposuit
 12 πύσαστες R M 16 δέωσκας γὰρ ἡμῶν cod., corr. Lasc.

676 φυλλάδα μυθιοκαθρον: παρὰ τὸ 'Ομηρικὸν [τ 440]

τὴν μὲν <ἀδ'> οὐτ' ἀνέμων διαεί μένος ὕρον ἀέτων
οὔτε μιν ἠέλιος φρέθων ἀκτίων ἔβαλλεν.

ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα. ἀνήλων δὲ διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν. LRM
ἀνήλων] διὰ τὸ δάσος. L

5 681 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἀχνας: οἱ μὲν ὑπομηματιστάμεινοι γράφουσι
οὔτως: "<οὐ> τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάγκισσον
εἶναι: στάχθοι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι: μήποτε δὲ γκαπτεὸν μεγάλαν θεῶν
τῶν 'Εγυθίων· καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ Οἰδίπους αὐταῖς ἀπεῖτο: οἱ
δὲ 'Εγυθίων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα ὄθλων ἐν οἷς Εἰφροδίων φησί [Powell,
Collect. Alex. 94 = Scheidweiler 109]

πρόσγο δὲ μιν δασυλήτες ὀφειλομένην <ἀχον> οἴμον
<γῆλοφον εἰς> ἀχγῆτα θηριατρικῆ φόδουπος
Εἰφροδίδες νάγκισσον ἐπιστεφές πλοκάμιδας.

5 ἰσως ὅτι παρὰ τοῖς μυθίμασιν ὡς τὸ πλείστον ἐκφύεται, ἥ ὅτι τοῖ φρίττεω
καὶ νάγκων εἰσιν αἱ δαίμονες αἰτιαί, ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνήκειν ὄθλων
τὸ φυτὸν αὐταῖς." μήποτε δὲ τὸν νάγκισσον μεγάλαν θεῶν ἀχγῆτων
στεφάνωμα ἔφη ὁ Σοφοκλῆς, τῷ συλλήπτικῷ χρησιάζμενος τῶντο, ἀπὲρ

681 l. 3 s. (μεγαλ. θεῶν): PLUT. Mor. 647b, CLEM. AL. Paedag. II 72, 3; l. 8 s.
(Εγυθ. στεφάν.): CORNUTI 'Επιδοκῆ XXXV, EUST. 87, 25; l. 15 s. (φρίττεω κ. νάγκ.
κῶν): PLIN. N. H. XXI 128; l. 2 ss.: HYMN. HOM. in Dem. 8 ss., PAUS. IX
31, 9; l. 7 s. (στῆμα τῆν μύθο): ARTEM. Ονειρ. I 77, ARISTOPH. Ra. 330 cum
sch., IG 2^a 847, 949, 1231, 1235; l. 8 (ὀδακασία) DION. HAL. π. Δεσπόχων 11
(Us.-Rad. I 314): de myrto et emilace Demetrae et Corae sacris cfr. etiam
PAUS. IV 26, 2

2 by. ἀ. om. RM 3 ἐμρ L 4 ἀνέχουσι RM φύλλων Elms. 7 οἴμιαν
Elms. ante phasi scripserat 8 μεγάλαν cod., corr. Dind. 12 suppl. Mein.
(ἀνάκ. ἀλεζ. p. 93 s.) 13 s. Εἰφροδίδες ἀχγῆτα θηριατρικῆ φόδουπος νάγκισσοι ἔ. πλ.
cod., μάδγῆτα Mein., <γῆλοφον εἰς> ἀχγῆτα O. Mueller (Aeschylus, Eumeniden,
Götting. 1833, p. 171, 6), voce Εἰφροδίδες deleta, quam Hermann (Opusc. VI 2,
p. 205) ad tertium movit versum, θηριατρικῆ Mein. 14 <ἀστράτεος> νάγκισσο
vel νάγκισσον <κακίεσσας> Mein., et postea, in Oedipi fabulae editione, κλήμασι
νάγκισσον πειροτέρες νάγκισσον Tr., νάγκισσων Dind., corr. Mein. πλοκάμια?
cod., -δας Tr. 15 ὡς τε cod., corr. Elms.

τοῦ εἶπειν θεῶς ἀχγῆτων στεφάνωμα, τῆς Κόρης. τί δὴ ποτε; ὅτι πρὶν ἢ
τὸν Πλούτωνα αὐτὴν ἀρπάσαι τούτῳ ἐτέλετο: συλλέγουσαν οὖν φασὶ
αὐτὴν τὸν νάγκισσον <ἀστράθηναι>, ὥστε τὸ ἀχγῆτων τούτου ἕνεκα προσ-
κειῖσθαι, οἷον, ὁ ἦν αὐτῇ θυμῆδες στεφάνωμα πρὶν ἢ συλλεφθῆναι. αἰθὶς
γούν φασὶ τὰς θεῶς ἀπθίνους μὴ κεχρηθῆθαι, ἀλλὰ καὶ ταῖς θεομορφια-
ξούσαις τῆν τῶν ἀπθίνων στεφάνωμα ἀπειρηθῆσθαι χρητῶν. ὁ δ' Ἰστρος [F
Gr Hist CCCCXXIV 29] τῆς Δήμητρος εἶναι στέμμα τὴν μυρθίνην καὶ
τὴν μίλακα, περὶ ἧς γίνεσθαι τὴν <δια>δουκασίαν, καὶ τὸν ἰεσοφάντην δὲ καὶ
τὰς ἰεσοφάντιδας καὶ τὸν δαδούχων καὶ τὰς ἄλλας ἰεστίας μυρθίνης ἔχειν
στεφανων· δι' αὐτὴν καὶ τὴν Δήμητριν προσθῆσθαι ταύτην φησί. L
ἀχνας] τῆς θεόσου. L

683 νάγκισσος] ὄνομα βοτάνης. LRM
μεγάλαν θεῶν] ταῖς 'Εγυθίων. LRM

684 ὁ τε χρουσαυγῆς κρόκος: τοῖς τὸν νάγκισσον τῆ Δήμητριν ἀπονέμουσιν τοῦτο
συμπράττει, ὅτι κἂν τῆ Νόββη ὁ Σοφοκλῆς [fr. 413 N² = 451 Pears.] 15
τὸν κρόκον ἀντικρως τῆ Δήμητριν ἀναββαται, ὥστε καὶ τὴν τὸν λόγον
εἶναι περὶ τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἴδιον ἂν εἴη
Σοφοκλέους: τοῖς γὰρ ἀπθίνους οὐ πᾶν φασὶν ἠδεοῦσθαι τὴν Δήμητρα. LRM
ἀπὸ κοινοῦ τὸ θάλλει κατ' ἠμαθ. L

686 μυθόουσαν] ἀγγουσι τοῦ βεῖν. L

687 Κρηνασὺ νομίδες: κρηνα νομίδες αἱ ὡστερθε ἐπισημείωται καὶ κατα-
γέουσαι τὴν γῆν τοῦ Κρηνασὺ πηγαί. ἥ δὲ ὁ Κρηνασὺ ἐπισημείωται,
λέγει δ' ἂν ἐν τῇ 'Ακαδημείᾳ. LR

Κρηνασὺ] ὄνομα ποταμοῦ. L

688 ἀλλ' αἰὲν ἐπὶ ἡμέραι: ἀλλ' ἀεὶ καθ' ἡμέραν, φησὶν, ἐπισημείωται ὁ Κρηνασὺς, 25
ὡχυτόκα ποιῶν τὰ πρεῖα καὶ ἔγχαγρα. LR

681 SU. in v. οὐραία ἀχγῆ

3 suppl. Tr. 6 ἀπθίνων cod., corr. Dind. 8 suppl. ex Dion. Hal. (cfr
testim.) 10 τὴν δὴμητριν cod., corr. Jäsc. 12 s. νάγκισσος εἰδος βοτάνης μεγά-
λαν δὲ θεῶν τὰς 'Εγυθίας ἀπθίνουσαν RM 18 σοφοκλεῖ RM τῆ δὴμητρί L 20 ἡ-
ρασοι cod., corr. Br. 21 κρηναί αἱ νομ. αἱ L ἐπισημ. ὡστερθε cod., corr. Jäsc.
22 τὴν γῆν om. R Κρη. Πλάσσοῦ L, ἰαοῦ (ex ἡλ.) R, corr. editio Cantabrigiensis
anni 1667 23 καθ' ἡμέρα codd., corr. Mein. 25 ἡμαθ R ἐπισημείωται L 26 εὐ-
καγρα R

689 ἀκνυτόκος] ὁ ποταμός. L
 691 στεγνοπούου χθονίος: ἴσον τῷ γονίμου. ἡ ἀντιπεδινόχου χθονός. μετα-
 φορικῶς γὰρ καὶ στίγνα καὶ νῦτά φασι τῆς γῆς τὰ πεδινόδη καὶ εὐδα,
 καθάστερ αὐτὸ πάλιν ἀνέχεται τὰ στενά. LRM

5 γῆς ἐπυρέδου. LR
 692 νῦν] τὴν Ἀττικὴν. L

698 γνῆσι ἀγείλιον: ὅτι ἀπέχοντο τῶν μοσιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 ἄλλοι Ἰσθαγοῦοι καὶ Φυλιόχορος [F Gr Hist CCCCXXVIII 125], ὅστε
 ταῖς ἀληθείαις ἐγγέων αὐτάς φόβηγμα τοῖς πολέμοις γενέσθαι. Λακεδαιμό-
 νιοι γὰρ ἐμβολότεροι ἐν τῇ Ἀττικῇ¹ καὶ μοσιῶσι Πελοποννησίων καὶ Βοιω-
 τῶν, ἠγουμένους Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλέως,
 ἀπέχοντο τῶν λεγομένων μοσιῶν Ἀθηναίων δέσποτες, ὡς Ἀνδορτίων
 [F Gr Hist CCCCXXIV 39] φησί. L

699 δαίω] πολεμίων. L

15 701 γλαυκὰς παιδοτόροφου: καὶ Ἀγοστοροφῆς ἐν Νεφέλαις [v. 1005]

ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίων κατιῶν ὑπὸ ταῖς μοσιῶσις ἀποθιγγέεις.

ὁ δ' Ἰστρος [F Gr Hist CCCCXXIX 30] καὶ τὸν ἀγίλιον αὐτῶν δεσφί-
 λωκεν, γράφων οὕτως "... ἴσθαι δὲ κλάδον ἀπὸ τῆς¹ ἐν Ἀκαδημείᾳ ἐλάτας

691 SC. in v. στερεὰ χθονός, EUST. 309. 36 701 sch. in ARISTOPH. Nu.
 1005. SC. PH. in v. μοσιῶσι, EM 590.50 (e Seleuco), HE., An. Bk. 280.16, POLL.
 I 241. PAUS. I 30, 2; ARISTOT. Ἔθ. πολ. LX 2, IYS. VII 5s., LUC. Anach. 9

2^o L, τῆ NI 3^o πρώτων RM φησι RM 4^o αὐχένου τὰ στίγνα RN 10 καὶ
 L, om. Tr., δέκα Lasc., ὁ Brönstedt (apud Jac.), ὁ dubitantor Jacoby, Plutarcho,
 Per. 33 et An seni ger. 784E collato 12 ὄμων θήσαντες cod., et in ing. ὄτ,
 corr. Schneidewin (Philologus V [1850] 237) 18s. ehar... ἐλάτας ὄν ἀπὸ Tr.,
 εἶναι δὲ κλάδων... ἐλάτας ἦν ἀπὸ Lasc., *** ἔμωσι (pro εἶν.) Elms. qui cetera immutata
 reliquit, *** εἶναι δὲ κλάδων... ἐλάτας, ἀλλοὶ δ' ἀπὸ τῆς ἐν ἀγγ. dubitantor Mein.
 *** εἶναι <τῶν> ἀπὸ κλάδων τῆς κτλ. Pap., sed in verbis εἶναι δὲ κλάδων ἀπὸ τῆς
 εἴναρι cubat ulcus [quam cui medela adhiberi possit; ceterum, cum Suda sit
 auctor duodecim numero sacras fuisse in Academia oleas, ἴεβαρ... ἀπὸ τῆς¹ ἐν
 ἄκ. ἐλάτας, <ἀπὸ> ἀπὸ τῆς κτλ. scribendum esse, veri non est dissimile

ἀπὸ τῆς ἐν ἀγοστορόφει φανερωθῆναι φασιν, ἐπάρατον δὲ ποιήσαντας τοὺς
 ἐμβολόντας αὐτάς, <εἰ> ἐκκόμει φίλος ἢ πολέμιος· δι' ὃ Λακεδαιμόνιοι
 τὴν λαοτῆν γῆν θηουῦντες τῆς μὲν Τετραπόλεως ἀπέχοντο διὰ τοὺς Ἥφα-
 κλείδας, τῶν δὲ μοσιῶν διὰ τὰς ἀγάς. ὁ δὲ Ἀγοστορόφης [Ἀθην. πολ.
 LX 2] καὶ τοῖς νικῆσαι τὰ Παναθηναία ἐλάτου τοῦ ἐκ μοσιῶν γινωμένου
 δόσοθθαί φησι". L

702 τὸ μὲν] τὸ φωνὸν τῆς ἐλάτας. L

705 Μόσιου Διός: Μόσιον Δία εἶπεν τὸν ἐπύρτην τῶν μοσιῶν ἐλάων¹ καὶ
 ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόσιος Ζεὺς, ὡς φησι Ἀπολλόδοτος, [F Gr Hist
 CCXLIV 120] <περὶ Ἀκαδημείων>· "Περὶ Ἀκαδημείων ἔστιν ὁ τε 10
 τοῦ Καραϊβάτου Διὸς Βωβῆος, ὃν καὶ Μόσιον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μοσιῶν
 παρὰ τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἕξθον ἰδούμενων <ἐπύρτην>". LRM
 Μόσιου] ὄνομα τόπου. L

711 εὐεπτον εὐεπλων: παρ' ὅσον ὁ Κολωνός Ἰτρεὺς ἐλέγετο, καὶ Ποσειδῶν
 καὶ Ἀθηναῖ ἀνέθλι Ἰτριοι. LRM

712 ὃ παῖ Κόθονου: αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα πρῶτων Ἰτρους ζεῦσαι καὶ χα-
 λινῶσαι καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ Θεγαρείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς· ὁ γὰρ

705 Moq. Z.: STUDENTUND, Anecd. varia I 265, 64, 266, 57, IG* I 844/845;
 Ζεὺς Kar.: cfr. sch. in ARISTOPH. Pa. 42, SU. in v. Z. x., EM 341.10 711 ἔτ-
 ρεις; cfr. ANDRROT. ap. sch. in 271 (F Gr Hist CCCCXXIV 62), huius fabu-
 lae v. 59 et EM 528. 9 (ἰπύρτην); plerumque vel Ἰτρεὺς vel τῶν ἑταίρων dieba-
 tur. καὶ Ποσ. καὶ ἄθ. l.: v. huius fabulae v. 1070, PAUS. I 30. 4, An. Bk.
 350. 29 (unde EM 474. 24), EUR. Ph. 1707 712 ἐπὶ Θεγαρείᾳ: cfr. ad v. 92;
 παρ' ἧς ἔξθ. αἰτίας: quae apud An. Bk. 350. 29 ('Ἀθηναῖ Ἰτριοι: ... ἀλλοὶ δὲ φασιν ὡς
 ἄραστον φεῦγοντα καὶ ἐπὶ Κολωνῷ στήσαντα τοὺς Ἰτρους, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηναῖ Ἰτ-
 ρίους πρῶταγορευθῆναι) leguntur, conferre iussit TRENDLENBURG, Grammaticorum
 graec. de arte tragica iudiciorum reliquia, Bonnæ 1857, 131

1 s. ὁ ἐποιήσαντας τοὺς ἐμβολόντας αὐτάς ἐκκόμει cod., ὁ εἶναι τοὺς ἐμβολόντας
 αὐτάς τῆ ὄστις εἰπωμεν (sic, ἐκκόμειεν Turn.) Tr., ὁ ἐποιήσαντο εἰ τις τῶν ἐμβολόν-
 των ἐκκόμει Lasc., ὁ ποιήσαντας τοὺς ἐμβολόντας αὐτάς ἐκκόμει Elms., ὁ ποιήσαι
 τοὺς ἐμβολόντας αὐτάς <εἰ> ἐκκόμει Pap., ἰ δ' ἐποιήσαντας τοὺς ἐμβολόντας ἰ αὐτάς
 ἐκκόμει Jac. 8 ἐλάτων L, ἐλάτων RM, corr. Lasc. 10 ἄνυπλ. Lasc. (sed post
 Ζεὺς) ἔρτα RM 11 καταβάτου RM βωβῆων RM 12 τῶν παρὰ dubitan-
 tor Jac. ἰδούμενων RM ἐπύρτην post κακῶσι Lasc., post ἰδῶ Jac., <ἀπὸ> τῶν
 ἐκεῖ Harrison (Themis 176) 15 τόθι R 17 ὁ γὰρ] ὅτι RM

Κολωνός Ἰππεύς ὠνομάθη παρ' ἄς ἐξεθέλην αἰτίας διὰ τὸν Ἄδδατον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἔγει τὸ παρῶμα, τῇ ποιητικῇ καταχρῶμενος ἀδεία. LRM

715 περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρέβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὐφρογος ἢ χῶρα καὶ ὅτι ἑπαιτικοὶ <οἱ> Ἄθηναίοι καὶ ὅτι ναυτικοί. LIRM
717 πλάτα] κώπη. L

718 ἐκατομπόδων] ὅτι αἱ ἠγετίδες ν' εἰσίν. L

720 s. ὡ πλείστ' ἐπαίνοισ] Ἀντιγόνη ταυτὰ φησιν ὁμοῖα προσιόντα τὴν Κρόντα μετὰ χειρός· ἐπὶ τὸν Οἰδέπουν δὲ ἀφ' ἑταίρου ὁ Κρότων καὶ μὴ πείσας αὐτόν, παρὰσπᾶται αὐτοῦ τὴν Ἀντιγόνην, φθόσας κατὰ τὴν ὁδοῦ καὶ τὴν Ἰσημήτην ἀφελέσθαι. LRM

726 ἐγὼ] κυρῶ. L

731 ὄν μῆτ' ὀκνεῖτε] ὄντως, ἀπὲρ ἐμέ, μὴ φοβείσθε. LIRM

738 οὐνεχ' ἤκέ μοι γένοι] ἀπὲρ ὅτι προσηύκει μοι περὶθεῖν τὰ τοῦτου ἀτυχήματα ὑπέρ πάντας Θηβαίους. LIRM

741 ἱκοῦ] ἐλλοέ. L

742 ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἐγὼ] ἐγὼ μάλιστα σε καλῶ, ὅσῳπερ πλείστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασιν. LIRM

746 κἄντι προσπόλον μιᾶς] τῆς Ἀντιγόνης· εἰληπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἢ Ἰσημήτη. LIRM

755 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι] ὥστε συγγνώμης εἰμὶ δέσιος λέγων· οὐ γὰρ δύναιται κρύπτειν. LIRM

761 ὡ πάντα τοῖμων] ἐν εὐλογουμένῳ λόγῳ πανοῦργα βουλευόμενε. LIRM
763 πείρα· βαρυτόως ἀπυρῶστερον πείρα, οὐ περιστατωμένως· οἷτω Δίδυμος. LRM [Didy. fr., Schmidt, p. 241]

718 SU. in v. *ἠγετίδες*, HES. Th. 264, PIND. Isth. VI 5 et fr. 122. 15 (Schr.), AESCHYL. fr. 174 N^o, EUR. Iph. T. 427, HYGIN. Praef. 8, ARGON. ORPH. 336, ITYMN. ORPH. XXIII 2 741 SU.

2 σμνήταρον L 4 τρία] πέντα RM 5 ἡ χῶρα om. R in lac., ὅπως M
7 in le. ἀκολοῦσας L (e v. 719) 8 Ἀντιγ.] ἀπὲρ τοῦ RM 9 χειρός] χειρὸς codd., corr. Nevins, scholio ad 1044 collato οἰδιπόδα δὲ ἀφ' ἑταίρου RM 10 περιστατωμένοι codd., corr. Lasc. 13 ὄντως ἐπὶ δὴλονότι RM 19 τῆς om. RM εἰληπταί τοῖς ὑπ' RM 24 in le. πείρα L, πείρα M ἀπυρῶσ. οὐ πείρα οὐ περιστατωμ. RM

768 μείστος] ὡς ἐπὶ κεράμων ὁ ἔστιν, ὅτε κορεσθεῖς τοῦ θυμοῦ, λοιπὸν τὰ συμπερόντα ἐβουλεύσασιν. καὶ οὐκέτι ἤθελον πρῶγειν. LIRM

769 τῶν δόμοισιν] ἀπὲρ ἐν Θήβαις. L

773 γένος] τὸ Ἀττικόν. L

775 κἄντι τις αὐτῇ] καὶ σὺ οὐκ βούλει με εὐεργετῆν μὴ θέλοντα. L

781 τοιαῦτα] ἀπὲρ χάριτος. L

785 πᾶσαυλον] ἀπὲρ ἐν ἀργοῖς. L

πάλιν δέ σοι] καὶ ἴνα ἢ Θήβη ἀβλαβῆς ἔσται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. ἀνα[ι]-
τος δὲ ἀπὲρ ἀβλαβῆς, [ἀναίτιος]. L

787 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'] οὐ προβήσεται σοι ὁ σκοπός. L

791 ἀρ' οὐκ ἀμεινον] ἄρα οὐ πλέον σοῦ τὰ ἀποβησόμενα ταῖς Θήβαις οἶδα; LIRM

792 ἐκ σφραστῆρων κλύω] ἀπὲρ καὶ σφραστῆρων οἶδα. L

793 κἄντι Ζηρός] δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμοὺς, ὡς καὶ ἐν Ἰμπικλεί [fr. 292 N^o = 313 Pears.] φησιν, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰεγείας [fr. 86 N^o]

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
Ζεὺς ἐγκάθει Δοξία <θεσπίσματα>

καὶ Ἀγιστοφάνης Ἡρώων [fr. 309 K.]. LIRM

794 ὑπόβλητον· οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ περιλασμητόν. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παίδας. LIRM

795 στόμιστον] ἀπὲρ τοῦ δεινῶσιν καὶ πανουργίαν. LIRM

800 ἀπὲρ τοῦ ἐν τῷ μὴ πείθεσθαι σε, μάλλον οὐ δουτυχεῖς ἤπερ ἐγὼ. L

803 πείθειν] πείθειν με εἰς τὸ ἀκολοῦσθῆσά σοι. L
τούσδε] τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. L

785 SU. 785² SU. in v. ἄνωτος, HE. in v. ἄνωτος, EM 100. 56

793 HYMN. HOM. in Ap. 131, in Herm. 471, AESCHYL. Eu. 19. 621 s. 716, huius fabulae v. 623, PIND. Ol. VIII 43, VERG. Aen. III 251, MACROB. V 22. 13 794 SU. 795 SU.

2 καί... γε. om. RM 8 s. corr. et secl. Hes. 11 οἶδα om. RM 15 ἱπικλεί L; Ἰμπικλεί dubitanter servavit; Ἰμπικλεί Schneider (apud Nauck?), Οἰκλεί Dind. forlasse rothe (cf. Soph. fr. 468-9 Pears.) 18 ἐκδέχεται codd., corr. Macrobius, ex quo θεσπίσματα accessit

- 805 λῶμα: κάθισμα. ὁ ἔστιν, ἀπαίδευτος μέχρι γήγως μενείς; L^{RM}
 807 ὄστις ἐξ ἑπαιτος] βουλόμενος ἐκ παυτός δοκεῖν δίκαια λέγειν. L^{RM}
 808 ἄλλο ἔστι τὸ φάσασθαι καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. L^{RM}
 809 ταῦτα δ'] καὶ ταῦτα. L
 810 τοῖς κατὰ σέ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. L^{RM}
 ἴσος] οἶος. L
 811 καὶ πρὸ τῶνδε] καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ. L
 813 μαρτύρομαι] μαρτυρῶ καλῶ. L
 814 ἦν σ' ἔλω] ἔην σε ἔλω, δικάσις σε ὁδηλοῦσι τιμαρτίσσομαι <μαρτίσσο-
 μαι> γὰρ τοῦδε οἶα ἀντιμαίβην με δήματα. L^{RM}
 815 τῶνδε] τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ. L
 βία] βιάζομενος τοὺς ἑμοὺς συμμαχούς καὶ φύλακας. L^{RM}
 816 κἀνευ τοῦδε] καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν σε εἰς Θήβας. L
 821 τῆνδε] τὴν Ἀντιγόνην. L
 15 822 ἰὼ ξένοι] τῇ χορῶ φησι. L
 826 τῆνδε] τὴν Ἀντιγόνην τοῖς ἀκολουθοῦσι δὲ ἑαυτοῦ φησιν ὁ Κρέων. L^{RM}
 829 τί θρᾶς, ξένη] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλακοντα τὴν Ἀντιγόνην. L^{RM}
 830 τῆς ἐπιτῆς] ἀδεληφῆς μου γὰρ θυγάτηρ ἔστί. L
 835 τί θρᾶς, ὦ ξένη] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλακοντα τὴν Ἀντιγόνην. L
 20 836 εἰργου] φυλάττου, χωρίζου. L
 σοῦ μὲν οἷ] οὐκ ἀπείρξομαι σοῦ. L
 837 πόλει] ταῖς Θήβας. L
 840 ὄδοιτορεῖν] ἀναχωρεῖν ἐντὸθεν, ὡ Κρέων. L^{RM}
 842 ἐπαίεται... σθένει: τουτέστι βία ποδοῖται. L
 25 845 πρὸς βίαν] ἀπαγομένης δῆ τῆς Ἀντιγόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων
 παρὰ τοῦ Κρέοντος. ἐν μέρει παθητικῶ ἔστω. L^{RM}
 848 ἐκ τούτων] ἐκ τῶν θυγατέων, αἷς ὡς σκλήτρους ἐχρήτητο καὶ βακτη-
 ρία. L^{RM}

805 καθ.: HE., cetera SU. 807 SU. in v. γλώσση σὺ δέπος 808 et 810 SU.
 in v. χωρὶς τὰ Μουσῶν 813 SU. 836 SU. 845 καθ.: cf. 1333, 1399, 1725

1 μένεις τρέψη RM (e v. 805) 9 s. suppl. Pap. 12 πύλ.] φύλιος RM
 16 αὐτοῦ RM 18 ἀδεληφῆ scripterat et θυγ. omiserat L, corr. L² 23 ὦ Κρέων
 dicit quia libri nostri manu scripti verba soi... ὄδοι. non Creontē sed Choro
 dant 25 προστεταγμένων RM 26 ἐν μ. δέ L 27 βακτηρίας RM

- 858 πόλει] ταῖς Θήβας. L
 864 μὴ γὰρ αἶθε δαίμονες] μὴ ἄφρωνος γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαι σε. L^{RM}
 866 ὄμμα] φησὶ τὴν Ἀντιγόνην. L
 875 χρῶν βραγῆς] γρηῶν. L
 τὸ παλαιὸν φησι βαρῦ. L
 879 ταύτην δ' ἄρα οὐκέτι νομιμῶ πόλει, εἰ σὺ ἀπάξεις τοῦτον. L
 881 τὰ γ' οὐ τελεί] ταῦτα ἂ λέγει οὐ πληρώσει. L^R
 882 εἰ τελείω, Ζεὺς εἶδεν. L^{RM}
 883 ἀνεχτέα] <οὐ> μεμπτέων οἷων γὰρ φασὶ σκαυτέα, φυτευτέα, ἀντὶ τοῦ
 σκαυτέων, φυτευτέων. L^{RM}
 887 τίς παθ' ἢ βοή; : ἀρχῆς τῆ οἰκονομίας τὸ μαθεῖν τὸν Θεοῦ τὰ γενόμενα
 πρὸς θεοῦ ὅτινα τοῦ Ἰσπίου Ἰσοειδῶνος, ὅτερό τοῦ μὴ διατρεβῆν ἐγ-
 γενέσθαι μνημόντος τινος. L^{RM}
 890 ὁἴσσαν ἢ καθ' ἰδονὴν ποδός] ταχυτέρον ἢ ὡς εἶδει βαδίσειν. L
 900 σπεύδειν ἀπὸ θυτῆρος: ἀντὶ ἀπὸ τῆς βλαύτης: τῶν δὲ ἐξηγησαμένων 15
 ἀπαιτήτων αὐτῶν Ἰσπερίφραγος δοκεῖ ἄμεινον ἀποδοῦναι, ἀκούων τὸ ὑπό-
 δημα, οἶον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα. L^{RM}
 ἀπὸ θυτῆρος: ἀπὸ τοῦ ὑποδημάτος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἑκα-
 στος. L^{RM}
 ἐπὶθα ἵστομοι: ὡς σχιστῆς οὐσίας οδοῦ ἐκείσε. L^{RM}
 903 ξένω] τῇ Κρέωντι. L
 905 εἰ μὲν δὲ ὀργῆς ἦκον: εἰ μὲν δὲ ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἦς
 ἦν οὗτος ἀξίος. L^{RM}
 906 οὐδ' ἀφῆκ' ἀν'] οὐ μεθῆκ' ἀν'. L
 908 τούτοιαι κοῦκ ἄλλουσαι: ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέστασεν, οἷτω καὶ αὐτός 25
 ἐπὶ ξένης γῆς ἀποστασθήσεται. L^{RM}
 909 οὐ γὰρ ποτε ἔξει] οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντὸθεν, πρὶν ἂν ἀγάγῃς τὰς
 ζώσας. L^{RM}

879 SU. in v. ῥέμων 883 cf. sch. in EUR. Hip. 269 887 cf. 28
 890 SU. in v. δεῦθ' ἦξα 900 SU. in v. βλαύτη et σπεύδειν, HE. in v. θυτῆρος

6 ὁ secl. Pap. 9 suppl. Mein., ανεχτέων, pro μεμπτέων, Lasc. 11 in le.
 πόθει, ut in textu, L γενόμενα RM 12 μῆ om. RM 12 s. γενέσθαι RM
 15 ἀντὶ om. RM, ἀπὸ om. L βλαύτης L, βλαυτῆς RM, corr. Su. ἐξηγήσεων
 RM 17 κάλυμα RM 18 le. ἀναιτων (v. 899) L, om. M, corr. Wolf (p. xxxiii)
 ὡς om. RM 22 in le. ἦκεν L ἐληλύθει L 27 ἀναχ. om. RM, ἀναχωρήσεις Br.

- 977 τό γ' ἄκον] τὸ ἀκούσιον. L
 978 τὸ ἐξῆς, μητρὸς δὲ γάμου, τλήμων, οὐσης ὀμαίμου σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἔπαισχύνῃ. LRM
 1000 ἄταν καλὸν λέγειν νομίζων] τουτέστιν ἀβουρόστομος ὦν. L
 5 1006 ὅθ' οὐνεκ' εἰ τις γῆ: ὅτι οὐνεκα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό, ὡς τὸ εἶθ' ὤφελεν. L ἀντὶ ἀγνοεῖς τοῦτο, ὃ Κρέων, ὅτι εἰ τις χῶρα θεοῦς ἐπίσταται γινώσκειν, ἠγῆται παρὰ τὸ φιλόθεον τῆ Ἀττικῆ. LRM
 1016 οἱ μὲν] ὁ θεράπωντες Κρέοντος. L
 1023 ἄλλοι: Ἀθηναῖοι ἐπιδιδάσκουσιν αὐτούς. L
 10 οὓς] τοὺς Ἀθηναίους. L
 1024 ἐπεύξονται] οἱ σοὶ θεράποντες. L
 1031 πιστὸς ὦν] ἀντὶ πιστεῦν' καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πεποισθῶς. L
 1044 εἶπν ὅθι δαίτων: ὁ μὲν Κρέων καὶ ὁ Θησεύς ἀπῆλθον... ὑποσὼν αὐτὸν οὐ ψιλὸν ἦκειν, ἀλλὰ μετὰ τινος χειρὸς ἦν πλησίον που ἐστρατοπεδεύκηναι: κατὰ τοῦτο οὐν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορόν, ἄλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην· εἶθε εἶπν ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι: ὑπονοῦσι γὰρ αὐτῶν τὰ ὅμοια τῶ Θησεῖ περὶ τοῦ Κρέοντος καὶ φησιν, εἶθε ἐπὶ τῆς ἐγενομένην αὐτῶν. LRM
 15 ἐπιστρεφαί] ἀντὶ ἀναστρεφαί. L
 1046 γαλακτοβόαν] στερεοβόαν, μεγαλόφωνον. L
 1047 ἠ' παρὸς Πυθίας: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄκταις ληπτέον· λέγοι δ' ἂν Πυθίας ἄκτας τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμῶν τὸν ἐν τῶ Μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπειμον. ἴσθαρεῖ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῆ

977 HE., EM 50. 48

2 τλήμων L, ut in textu 3 οὐδ' L 5 ὡς τὸ] ἀντὶ τοῦ cod., corr. Lasc.
 6 κρέων RM 7 περὶ τὸ φ. L 9 le. ἀλλ' οἱ cod., corr. Br. 11 οἷς οἱ L, corr. Elms. 13 aliquot verba excidisse censeo; ὁ μὲν Κρέων ἀπῆλθεν καὶ ὁ Θησεύς, ὑποσὼν olim coniecāveram, at nunc adduci non possum ut putem hunc interpretem verborum usum esse structura, quam raro apud veteres illos optimosque auctores offendis; huc adde quod frustra requisiris particulam de qua voci μὲν respondeat. participium ὑποσὼν Thesae respicit, non chorum. 15 s. ἄλλως... ἡλικίαν om. RM 17 αὐτῶ del. Lasc.: fortasse τῶ Θησεῖ potius delendum; quod sit glossema voci αὐτῶ additum 18 αὐτῶ RM 21 λέγει δὲ J. RM | 22 ἐν τῶ Μαραθῶνι· interpretes calami lapsu pro ἐν Οἰνῶν (cfr. l. 11) scripsit; cfr. Dind., p. 57 24 ἴσθαρεῖ δὲ R

Τετραπόλει [F Gr Hist CCCXXVIII 75], γράφων οὕτως: "ὅταν δὲ σημεῖα γένηται <τὰ> παραδεδόμενα ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους... Πυθιάδα καὶ Δηλιάδα, ὅποτέρα ἂν καθήκει αὐτοῖς· θύει δὲ ὁ μάντις, ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφίδος πόμπημα γένηται καὶ θεωρία πέμψηται, ἐν Οἰνῶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῶ Πυθίῳ· εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλουτο ἢ θεωρία, κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δῆλον· καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφίδος θεωρίας ἐν τῶ ἐν Οἰνῶ Πυθίῳ, τῆς δὲ εἰς Δῆλον ἐν τῶ ἐν Μαραθῶνι Δηλίῳ". LRM

1048 ἠ' λαμπάσιν ἄκταις ὡς ἐπὶ Μαραθῶνα, οὗ τὸ Πύθιον ἴδρυται. L καὶ εἶν ἂν λαμπάσιν ἄκταις, ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπόμεναις καὶ δαδουχομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος [fr. 386 N.²] φησίν·

λαμπαρῶν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. LR

λαμπάσιν] περὶ Ἐλευσίνα, ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων. L

ἄκταις] τὸν βωμῶν. L

1049 οὗ πόμπηαι σεμναί: αἱ Θεσμοφόροι τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος [fr. 387 N.²]

ἔφριξ' ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. L

1047 De Tetrapolensium pompa Pythia, quae ab Atheniensium discernenda est, cfr. Boetius, Die Pythais, Uppsalae 1918, 34 ss.

2 suppl. Schneider (Theophr. Opera IV 747) παραδεδόμενος (-της M) RM ἀποστέλλουσι RM 3 γένους: πύθια δὲ καὶ δηλιάδες L, γένους τοῦ πυθιάδος καὶ δηλιάδος RM, γένους Πυθιάδα καὶ Δηλιάδα vel γένους Πυθαῖσται καὶ Δηλιαῖσται Valesius, ap. Harpokr. II p. 184 Dind., γένους Πύθιοι καὶ Δηλιαῖσται Gilbert apud Schoeffer, De Deli insulae rebus, p. 10, 33, γένους Πυθίαν τε καὶ Δηλιάδα Deubner (Att. F. 204), γένους [† Πύθια δὲ καὶ Δηλιάδες †] Jac.: gentis nomen perihisse opinor ὁπότ'ερα codd., corr. C. Mueller (HGF I 411) 4 εἰς ἀδέλφους RM 4 s. καὶ θεω. πέμψ. om. RM 6 ἀποστέλλουτο RM 7 εἰς] οὐν RM 8 τῶ οἰνῶς RM 11 τέλη et sup' l. μέση L 12 ἂν om. L καταλαμπιδευομέναις R 14 καὶ αἰσχ. R φησιν om. R 15 λαμπαρῶν ἀστραπαῖσι R ἀστραπαῖσιν L, corr. P. λαμπτ.] καὶ δάδων quidam, teste Dindorfio, in Diario classico Londinensi a. 1816, p. 36. 21 ἔρωτε Br., ἐρώσα Mein., ἐρώ δὲ Dind.

912 οὐδ' ὦν πέφυκας] τῶν προγόνων. L

916 ἄγεις θ' ἃ χεῖρες καὶ παρτίσασαι: ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι· εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν, ἤμεις δὲ εἰρηοίμεν μετεστῆσαντο, παρτίσασατο δὲ λέγουσαν. LRM

5 καὶ παρτίσασαι βία: τὸ παρτίσασαι ἴσον ἔστι τῷ καταδουλοῦν καὶ ὑποχεῖσθαι ποιεῖν, καὶ πάλιν παρταστῆσασθαι τοῦδε τινός φασι. παρταστῆσασθαι δὲ ὡς δεινοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς τῇ καλοῦμένη αὐτῆ-
10 929 τὸ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν· οὐκ οὔσαν ἀξίαν αἰσχύνεσθαι· αἰσχύνῃ δὲ πατριῶος πολίτου ἀμαρτία. LRM

934 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε: ἀντὶ ἔτοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος, ὡς ἤμεις φασίμεν, εἴρηται· μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἐτέρας χώρας οἰκονοῦντας, πρὸς <δὲ> τοὺς μετοικισθέντας ποθεῖν· τοῦτο δὲ ἔτοικος· κέ-
15 χίστηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰκίων ἐν Ἀγαμέμνωνι [V. 57] λέγων οὔτως·

τῶνδε μετοίκων,

ἀντὶ τοῦ ἔτοικων. LRM μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰκονοῦν καὶ ἀντὶ ἔτοικων. L

939 ἐγὼ οὐτ' ἀπαρθῶν: τὴν ἐπιτοκίαν παρταστῆσαν, εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐκ ἀφαιρῶ, κἀνὰ δὲ τινα ἐνθυμήματα καὶ πᾶν εἴλογα ἐξευθίσκων ἀντρεῖ. L

916 SU. in v. παρτίσασαι; ἐφυγ.: cfr. HE. in v. παρτίσασαι 939 AESCHIN. III 241, PAROEM.: Apost. I 70 934 SU. in v. μέτοικος; cfr. ARISTOPH. BYS. fr. 38 Nausch, sch. in ARISTOPH. Eq. 350, HE., An. Bk. 280. 2 et 281. 19, AMMON. in v. ἰστρολέης 939 cfr. 1257, 1760

2 εἰσθασι RM 3 ὑμεις RM 5 τὸ] τῷ RM τῷ] τὸ L ὑπὸ χεῖρ] (-περ- M) RM 6 παρταστῆσασθε τ. τινες Elms. παρταστῆσασθαι codd., corr. Dind., scholiis ad 900, 1257 collatis 7 δεινὸν ποιεῖ RM 10-12 τὴν Θῆβην μὴ οὔσαν δέ. τοῦ αἰ. RM αἰσχύνει δὲ παρτίσασαι RM 13 τοῦτο τὸ ἔτοικος LRM et Su., corr. Pi 15 huppl. Su. 23 ἀρηται cod., corr. Tr.

942 αὐτοῖς] τοὺς Ἀθηναίους. L

943 ἐναμίμων] τῶν συγγενῶν. L

945 οὐδ' ὄρω γάμοι] παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἔστι μητέρα γενναίηκώς. L

947 τοιούτων αὐτοῖς Ἄγεος: ἦδεν εὐβουλον ὄντα τὸν Ἄγειον πόνον· τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν, οἷον ἐγγενητὴ καὶ αὐτόχθονα, ἐγγύθιον, οὐκ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἰοῦνται, παρὰ τὸ τοῦ δικαιωμένου ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῆν χθόνα εἶναι. χθόνιον τολών τὸν αὐτόχθονα λέγουσι δὲ τὴν Ἄγεοπατριν βουλήν· τὸν γὰρ πόνον εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν· εἴρηται δὲ περὶ τῆς πρὸς-
10 950 πρὸς αὐτοῦ πολλαχῶς. LRM

950 ὦ πίστιν ἰσχωρ] ὦ ἐγὼ θεσπῶν. L

954 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας: οἷον, οὐκ ἔστι θυμοῦ κατάρτησαι ἀνθρώπων ὄντα· οὐ καταργηθήσκει τὸ ἄμων τοῦ θυμοῦ εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ὁ ἀνθρώπος· ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἄμωνα ἀνθρώπων μὴ θυμῷ χηρῆσασθαι. τοῦτο καὶ παρταστῆσασθαι λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἐσχατον γηράσκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρὸςβυτέτους, ὅτι δὴν γηράσκει τὸν θυμὸν ἐργωμενέστερον ἔχουσι. 15

καὶ Ἀλκαίος [fr. 117 Bergk¹] ὡς λεγόμενον κατὰ κοινὴν αὐτοῦ μνησκαται. LRM
960 ὦ λῆμι ἀπαιδές: ... τὴν ὑσάτην ὑποφορᾶν πρὸς τὸν Κρέοντα μηκέτι ἦνὸ τοῦ Θεσπέως λέγεσθαι ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος· ἢ δὲ αἰτία προδότης· καὶ ἅμα παρταστῆσασθαι, εἰ καὶ οὗτος πιθανὰς ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις· τῷ γὰρ ὄντι ὁ Οἰδίποδος, εἰ τις ἀκριβῶς ἐξετάξῃ, δίκαιος μὲν οὐκ ἔστιν, ἀτυ-
15 χῆς δὲ καὶ περταστῆς. LRM

961 ἦ σαυτοῦ] ἔπει τὴν ἀδελφῆν σου λοιδορεῖς. LR

965 μνησκαται] ἀργίσιμῆτος. L

973 ἔα ἦ. L

954 SU. in v. θυμὸς ἐπταβόσιος PAROEM.: Greg. Cypri. II 23, Apost. VIII 93

4 ἦ. δέ L, ἦ. φησὶ RM 5 ἐργενη codd., corr. Br. καὶ ἐργάτων RM ol om. RM 8 μετατέθεικεν L, μεταβήκεν M, ἐτέθεικεν R, corr. Pi 9 πολλαχῶς L 10 ἐ.] σφω L, corr. Elms. 12 ὁ om. L 13 τοῦτο δέ L 14 λέγει codd., corr. Elms. 15 ὄρω om. L (ὄρω γὰρ Su. et Paroem.) 16 λέγουμεν οὐ L τὸ κοι-
15 961 hoc vel καλῶς Pap. ἀπὸ τοῦ Ol. RM 20 παρταστῆσαι RM οὕτως L (sed cfr. 939) πλοθαῶς L 21 δυνως RM καὶ om. RM